

radaspilnot.org.ua

Національний Діалог

№ 2(18)

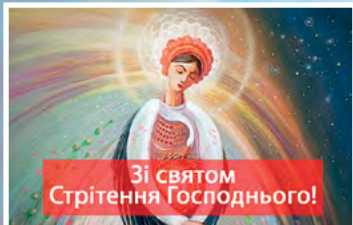
Видається з 14 жовтня 2017 року

● ЛЮТИЙ 2019 ●

Джерело інформації про національно-культурні об'єднання України

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ГАЗЕТА РАДИ НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ (РНСУ)

Вітання Голови РНСУ зі святом Стрітіння Господнього

Шановні друзі!

Щиро вітаю вас із світлим святом Стрітіння Господнього – святом, що прославляє Богоявлення на землі, звеличує Ісуса Христа та віддає честь Пречистій Діві Марії як Богоматері. Свято Стрітіння Господнього символізує першу зустріч кожного із нас з Богом у храмі, зустріч наших сердець із Серцем

Христа, повним любові і милосердя.

З давніх-давен день Стрітіння Господнього вважався днем першої зустрічі зими з весною, зустрічі холоду і тепла. У цей день наші предки оспівували та закликали весну, раділи прийдешньому відродженню природи.

Нехай Стрітіння Господнє стане символом оновлення нашого життя! Упевнений, що тепло любові, яке є у наших серцях, сприятиме відродженню духовності, порозумінню, вірі у краще майбутнє. Бажаю вам сімейного добробуту, радісних усмішок, здоров'я, любові, миру і процвітання!

З повагою

Голова РНСУ,

Заслужений діяч культури України Ашот АВАНЕСЯН

Тарас Шевченко – славетний син великого народу

Анонс. Етноси України відсвяткують у Києві 205-ту річницю з Дня народження великого Кобзаря Тараса Григоровича Шевченка

ДЕНЬ народження видатного поета Т. Г. Шевченка є визначною подією для всього поліетнічного українського суспільства. Рада національних спільнот України, творча спілка «Асоціація діячів етнічного мистецтва» за підтримки Благодійного фонду «Добро без меж – 2017» підготували Музично-літературну програму «Славетний син великого народу». Урочистості відбудуться напередодні Дня народження Тараса Шевченка 6 березня в Колонній залі Київського коледжу зв'язку.

(Повна інформація про урочистий захід – у наступному номері газети «НД»)

Поліція діалогу буде своєю діяльністю на основі ефективної комунікації з учасниками масових заходів, – Вікторія Азарова, керівник Поліції діалогу Києва

У липні 2017 року Вікторія Азарова очолила новостворений відділ превентивної комунікації Головного управління Національної поліції у м. Києві («Поліцію діалогу»).

Інформаційна довідка: Полковник поліції Вікторія Анатоліївна Азарова, освіта вища, в органах внутрішніх справ працює з 01.07.1993 року, в Національній поліції з 07.11.2015 року по теперішній час.

За період проходження служби в правоохоронних органах з 1993 по 07.11.2015 працювала в різних підрозділах (ВКР, Штаб, УБОЗ) в Луганській області.

Протягом 2014-2015 років залучалась до виконання бойових розпоряджень керівника АТО на території проведення Антитерористичної операції в Луганській області. Із 30.06.2014 по 06.11.2015 була керівником робочої групи оперативного штабу з питань Антитерористичної операції в Головному управлінні МВС України в Луганській області. Координувала роботу оперативного штабу з питань Антитерористичної операції Головного управління МВС України в Луганській області, зведених загонів працівників міліції, батальйонів патрульної служби міліції особливого призначення.

Організовувала взаємодію штабу з відповідними штабами Міністерства внутрішніх справ України, Збройних сил України та центром Антитерористичної операції при Службі безпеки України.

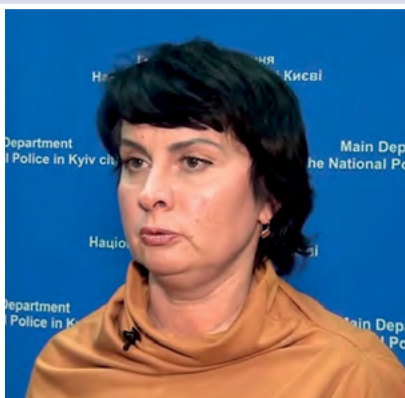
У Національній поліції з 2015 по 2017 займала посаду заступника командира полку патрульної служби поліції особливого призначення «Київ» ГУНП у м. Києві.

За період роботи неодноразово заохочувалась відомчими нагородами МВС України, учасник бойових дій на сході України. За виявлену сміливість, рішучі дії під час проведення Антитерористичних заходів нагороджена державною нагородою України.

У липні 2017 року Вікторія Азарова очолила новостворений відділ превентивної комунікації ГУНП у м. Києві («Поліцію діалогу»).

Активно співпрацює з Консультативною місією Європейського Союзу та ОБСЄ для подальшого розвитку антиконфліктної поліції в Україні (семінари, тренінги, конференції, консультації).

Бере участь у проведенні занять для керівного складу ГУНП в областях за напрямом діяльності «робота Поліції діалогу».

За основу брався досвід Скандинавських країн Данії, Швеції та діяльність поліції комунікації Чеської Республіки. Упродовж 2016-2017 років вони провели ряд семінарів-тренінгів з організації діяльності постійно діючих робочих груп з питань комунікації з організаторами та учасниками мирних зібрань, які були організовані Консультативною місією Європейського Союзу з питань реформування сектору цивільної безпеки в Україні.

У 2017 році за ініціативою керівництва Головного управління Національної поліції у м. Києві в управлінні превентивної діяльності було створено відділ превентивної комунікації («Поліція діалогу»), керівником якого мене було призначено.

Діяльність відділу здійснюється на основі глибокого всебічного аналізу і реальної оцінки стану публічної безпеки і порядку в місті, соціально-політичної, економічної обстановки, яка складається в цілому по Києву і на об'єктах проведення масових заходів.

Метою роботи Поліції діалогу є, першодусім, забезпечення захисту (силами поліції) основних прав і свобод грома-

дян, закріплених у Конституції України, зокрема свободи слова, віросповідання, мирних зібрань. Приділення першочергової уваги вищезазначеній меті (захисту прав) є важливим принципом, оскільки раніше в центрі уваги поліції завжди були лише «порушення» громадського порядку. Цілком очевидно, що поліція має вживати превентивних заходів, які дозволяють запобігти злочинам і порушенням громадського порядку та безпеки. Втім, коли громадяни відчують, що держава захищає права всіх і кожного, нам, імовірно, нарешті вдасться досягти демократії, у якій зібрання та протести не будуть супроводжуватися протиправними діями та масовими заворушеннями.

Основними завданнями відділу є:

- налагодження взаємодії з організаторами масових заходів, органами місцевого самоврядування, державними, недержавними підприємствами, установами, організаціями на етапах підготовки до проведення цих заходів та безпосередньо під час їх проведення;

Продовження на стор. 2

До Вашої уваги – ексклюзивне інтерв'ю Вікторії Азарової (на фото) газети «Національний діалог»

Як виникла ідея створення підрозділу Поліції діалогу при Національній поліції України? Хто її автор? Чи є щось подібне в країнах Європи?

– У зв'язку із збільшенням у 2016-2017 роках чисельності мирних зібрань різного характеру у місті Києві та зростанням соціальної напруги в суспільстві, випадками виникнення

конфліктних ситуацій між учасниками, відповідальними організаторами зібрань, органами державної влади, за сприяння Консультативної місії Європейського Союзу було запропоновано розробити План дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року та використати найкращий міжнародний досвід («скандинавську модель») для забезпечення публічної безпеки та порядку.

Відділ превентивної комунікації

Поліція діалогу будує свою діяльність на основі ефективної комунікації з учасниками масових заходів, – Вікторія Азарова, керівник Поліції діалогу Києва

Продовження. Початок на стор. 1.

- підтримання постійної комунікації з учасниками масових заходів під час їх проведення, сприяння (у межах компетенції поліції) реалізації учасниками заходу їх прав і свобод;

- інформування учасників заходу про дії поліції щодо забезпечення публічної (громадської) безпеки і порядку;

- ведення переговорів з організаторами та учасниками масових заходів у разі виникнення конфліктних ситуацій, з метою розв'язання та/або недопущення подальшого їх розвитку;

- надання інформації щодо цілей Поліції діалогу засобом масової інформації;

Ведення активної політики передбачуваності (правило «без несподіванок») є основою комунікації Поліції діалогу з організаторами зборів та іншими зацікавленими сторонами, що допомагає формувати і підтримувати довіру на всіх етапах зібрань. Працівники відділу здійснюють активну комунікацію з метою налагодження відносин з учасниками зборів і створення основи для запобігання майбутнім конфліктам. Досвід вказує на важливість ввічливої та спокійної комунікації поліції з учасниками під час зібрань. Такий підхід є основним тактичним прийомом, який допомагає уникнути виникнення або ескалації конфлікту.

Київське відділення Поліції діалогу вважається провідним в Україні. А як діють такі відділення в інших містах України?

– Окремі структурні підрозділи також функціонують у найбільших містах України: Львів, Одеса, Харків, а також у Черкаській і Дніпропетровській областях. На даний час триває відбір на посади і навчання керівників та працівників штатних підрозділів превентивної комунікації у структурі територіальних відділів поліції в областях.

Які перші результати Вашої роботи?

– Завдяки перемовинам, які проводились на підготовчих етапах до проведення мирних зібрань, працівниками відділу були налагоджені комунікативні зв'язки між організаторами акцій та органами місцевого самоврядування, міністерствами, відомствами та установами, що у свою чергу мінімізувало інтенсивність проведення заходів, а в деяких випадках і відмову від проведення запланованих зібрань у зв'язку з вирішенням питань по суті.

Також співробітники підрозділу неодноразово залучались до встановлення комунікативного зв'язку, пов'язаного з охороною публічної безпеки та порядку в регіонах України та за її межами, що дало змогу на високому рівні налагодити тісну взаємодію з представниками регіональних підрозділів поліції та країн Європи.

Робота таких підрозділів сприяє формуванню довіри та відкритості з боку суспільства до поліції.

Що б Ви хотіли побажати читачам газети «Національний діалог»?

– Читачам газети «Національний діалог» хотілося б побажати навчитися приязному ненасильницькому спілкуванню, тобто створенню позитивних відносин між людьми замість негативних, домінуючих в нашому світі. А завершити хочу словами Аруна Ганді: «Суть ненасильства в тому, щоб впустити в себе позитив. Ми повинні служити любові, повазі, розумінню, прийняттю, співпереживанню і турботі про інших, а не егоцентризму, егоїзму, жадібності, ненависті, упередженості, підозрілості й агресивності, які беруть гору над нашим розумом».

Редакція газети «Національний діалог» висловлює щирю подяку Відділу превентивної комунікації управління превентивної діяльності Головного управління Національної поліції у м. Києві за сприяння у проведенні інтерв'ю.

РНСУ. Важлива зустріч

Ombudsman of Ukraine

У лютому відбулася зустріч Голови Ради національних спільнот України Ашота Дадікоєвича Аванесяна з Представником Уповноваженого з питань партнерства з інститутами громадянського суспільства Андрієм Володимировичем Мамалигою. Були обговорені питання:

1. Толерантності.
2. Дружніх відносин.
3. Державної підтримки.
4. Розвитку зв'язків.
5. Налагодженню мостів між державами.
6. Навчання.

Обговорили питання захисту прав етнічних спільнот України і підтвердили готовність до співпраці.

Підписання Меморандуму між РНСУ та ГО «Міжнародна екологічна безпека»

25 лютого в офісі Ради національних спільнот України відбулася важлива подія – підписання Меморандуму про партнерство та співробітництво між Радою національних спільнот України та Громадською організацією «Міжнародна екологічна безпека».

На фото: Голова РНСУ Ашот Аванесян, Віце-президент ГО «Міжнародна екологічна безпека» Ігор Кім та Віце-президент Всеукраїнської асоціації корейців Наталія Варич

Рада національних спільнот України в особі Голови організації Ашота Аванесяна та Громадсь-

ка організація «Міжнародна екологічна безпека» в особі Президента організації Дмитра Бубело підписали цей Меморандум задля задоволення та захисту соціальних, економічних, творчих, національно-культурних та інших інтересів представників етнічного населення України, сприяння в налагодженні діалогу між громадянами, етнічними спільнотами, фінансовими установами та органами державної влади задля покращення економічного клімату в державі, а також реалізації суспільно важливих проектів з питань забезпечення соціального захисту населення, зміцнення та розширення соціально-культурного співробітництва.

Віriamo у плідну співпрацю!

АНОНС. Круглий стіл РНСУ в Ужгороді

26 березня в Ужгороді, в готельному комплексі «Прага» Рада національних спільнот України проведе Круглий стіл з питань державної етнополітики. Зустріч відбудеться за участю кандидатів на пост Президента України, лідерів політичних партій, керівників національно-етнічних спільнот України. Будуть розглянуті питання співпраці та подальших дій по зміцненню і розвитку нашої поліетнічної держави. Учасниками Круглого столу планується підписання Хартії міжнаціональної злагоди в Україні.

Патріарху Філарету присвоєно звання Почесного доктора Інституту культури Солензара (Франція)

ПОДВИЖНИЦЬКА діяльність Святейшого Патріарха Української Православної Церкви Філарета у сфері відродження і зміцнення української духовності, християнських цінностей відзначена високою міжнародною нагородою – званням Почесного доктора Інституту культури Солензара (Франція).

Нагороду вручив член Європейської академії наук, мистецтв та літератури (Франція) професор Юрій Мосенкіс. Він висловив Святейшому владі велику вдячність за видатні труди, спрямовані на створення в Україні Єдиної Помісної Православної Церкви та надання їй Томосу про автокефалію. «Святейший, Ви – символ волі, боротьби й перемоги для всієї України, Ви навчаєте молодь бути стійкими й перемагати», – відзначив професор Мосенкіс. Він також розповів, що в Парижі готується видання книги під назвою «Святейший Патріарх Філарет – символ боротьби за незалежність України і Єдину Помісну Православну Церкву».

Святейший Патріарх Філарет відзначив роль Єдиної Помісної Української Православної Церкви в духовному зміцненні держави. «Без автокефальної Церкви немає самостійної незалежної держави!» – зазначив Патріарх.

Святейший владика на згадку про зустріч подарував Юрію Мосенкісу презентаційне видання про Українську Православну Церкву та книгу AXIOS.

25 лютого 2019

За інф. Протоієрея Олександра Шмуригіна

Ющенко відзначає 65-річчя

З 1993 по 1999 роки був Головою правління Національного банку України, Головою НБУ. З 1999 по 2001 рік – Прем'єр-міністром України.

За час роботи в уряді Віктор Ющенко, за даними соціологічних опитувань, стає найпопулярнішим політиком України, не в останню чергу завдяки образу морального та проукраїнського державного діяча, який закріпився за ним.

Віктор Ющенко був народним депутатом IV скликання.

Після Помаранчевої революції і суду з Віктором Януковичем Віктор Ющенко 20 січня 2005 року офіційно вступив на посаду Президента України.

Від 28 квітня 2011 – співголова Ради з питань розвитку Національного культурно-мистецького та музейного комплексу «Мистецький арсенал».

Ющенко є почесним громадянином Львова, Мукачеве, Сум і Тернополя.

23 лютого виповнилося 65 років третьому Президенту України (2005-2010 р.) Віктору Ющенку.

Екс-президент народився 1954 року в селі Хоружівка Сумської області в родині вчителів.

Він є кандидатом економічних наук, захистив кандидатську дисертацію на тему «Розвиток попиту та пропозиції грошей в Україні». Також він є академіком Академії економічних наук України та Української Академії економічної кібернетики.

Міжнародний день рідної мови з РНСУ

21 лютого 2019 року в Київському коледжі зв'язку відбувся організований Радою національних спільнот України спільно з Радою представників громадських об'єднань корінних народів, національних меншин України при Міністерстві освіти і науки України урочистий захід, присвячений Міжнародному дню рідної мови.

У заході взяли участь представники Міністерства культури України, Міністерства освіти і науки України та Київської міської державної адміністрації (КМДА), науковці академічних установ, викладачі освітніх закладів, творчих спілок, громадських об'єднань національних спільнот України, інші зацікавлені особи.

З вітальним словом до учасників заходу звернулися: Заслужений працівник освіти, директор Київського коледжу зв'язку Світлана Чечура, Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян, директор Департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України Андрій Юраш, Головний спеціаліст відділу з питань національностей Департаменту культури КМДА Володимир Горюхов, начальник відділу міжнародного співробітництва, наукового та навчально-методичного забезпечення освітніх потреб національних меншин Інституту модернізації освіти Тетяна Пилипенко, Голова Ради німців України Володимир Лейсле, Головний спеціаліст відділу змісту освіти, мовної політики та освіти національних меншин Міністерства освіти і науки України Світлана Харченко

та Заступники Голови РНСУ – Президент Асоціації діячів етнічного мистецтва України, Заслужена артистка України Інеш Кдинова і Президент Всеукраїнського Союзу Громадських Організацій «Конгрес Ромен України» Петро Григоріченко.

У своїх вітаннях почесні гості заходу підкреслили вагомий внесок представників національних спільнот у творенні Української держави, єдності української нації, збереженні і примноженні її історичної, культурної і духовної спадщини. Акцентували увагу на подальшій активній праці з метою збереження міжетнічної злагоди в суспільстві, розвитку культурної, мовної, етнічної та релігійної самобутності корінних народів і всіх національних спільнот України. Всі присутні висловили одностайність в оцінці ролі української мови як важливого чинника державотворення, консолідації українського суспільства, її обов'язковості як державної для всіх громадян та визначили високою метою вживати необхідних заходів для її вивчення і поширення серед представників етнічних спільнот – громадян України.

На заході панувала святкова атмосфера. Виступи, як сольні, так і ансамблів, танцювальних колективів були веселі, щирі, завзяті. Виступи дітей додавали яскравості та захоплювали увагу глядачів різнобарвними звучаннями українською та мовами національних спільнот, представниками яких вони є. Присутні із задоволенням аплодували артистам і підтримували їх оваціями та вигуками «Браво!».

Керівництво Ради національних спільнот України висловлює величезну подяку Го-

лові Ради представників громадських об'єднань корінних народів, національних меншин України при Міністерстві освіти і науки України, керівнику Центру німецької культури «Widerstrahl» Людмилі Коваленко та директору Лейпцизького дому Ларисі Комаровій, режисерсько-адміністративній групі, керівникам художніх колективів і солістам, представникам

Довідково:

Двадцять років тому, у 1999 році, на XXX сесії Генеральної конференції Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО), що проходила 26 жовтня – 17 листопада 1999 року в Парижі, було прийнято рішення: для «підтримки мовного та культурного різноманіття та багатомовності» заснувати Міжнародний день рідної мови. Датою Всесвітнього щорічного свята вибрано 21 лютого. Це Всесвітнє свято, як засвідчує практика, сприяє збереженню багатомовності, взаєморозумінню й людяності, зміцненню солідарності і терпимості, розширенню діалогу, що особливо цінно для України, нашої власної, сучасної культури і традицій.

Третє засідання Громадської ради при Міністерстві культури України

14 лютого 2019 року за участі заступника Міністра культури України Юрія Рибачука відбулося третє засідання Громадської ради при Мінкультури.

Під час свого засідання члени Ради розглянули низку питань, пов'язаних із погодженням Звіту роботи Громадської ради у 2018 році та плануванням роботи на 2019 рік, завдання якого були підготовлені профільними Комісіями. Відкрила засідання Голова Ради Олена Юрченко-Микита.

Під час засідання було обрано першого заступника Голови Громадської ради – Ларису Котлякову, очільника Комісії з питань свободи совісті, члена ВГО «Спілка християнських письменників України».

Окрім того, членами Громадської ради були розглянуті та обговорені Експертні пропозиції, підготовлені ГО «Українська Демократія» за результатами проведення громадської експер-

тизи діяльності Мінкультури, а також питання, ініційовані представниками робочих груп Ради. Серед іншого, це долучення Громадської ради при Мінкультури до числа організаторів II Всеукраїнського музейного форуму та проведення VI Міжнародного фестивалю-конкурсу «Україна – це ми» та інших заходів.

Порядок денний засідання Громадської ради при Міністерстві культури України

1. Вручення нагород від Міністерства культури України.

2. Погодження Звіту роботи Громадської ради у 2018 році.

3. Погодження Плану роботи Громадської ради на 2019 рік.

4. Обрання Першого заступника Голови Громадської ради.

5. Різне:

а) обговорення Експертних пропозицій, підготовлених ГО «Українська Демократія» за результатом проведення громадської експертизи діяльності Мінкультури;

б) звернення від Управління охорони культурної спадщини щодо надання інформації

навчальних закладів України, вченим, академікам і професорам за участь у відзначенні Міжнародного дня рідної мови в Україні.

21 лютого відбулося захоплююче свято пісні і танцю, яке надовго запам'ятається всім учасникам та присутнім на заході!

Щира подяка адміністрації Київського коледжу зв'язку, особливо за затишок і плідну співпрацю!

для Національного інституту стратегічних досліджень (О. В. Юрченко-Микита);

в) звернення від ГС «Київське міське товариство греків ім. Костянтина Іпсіланти» щодо клопотання на отримання звання почесного громадянина Києва члена Європейської академії наук, мистецтв та літератури (Франція), дійсного члена Болгарської академії наук і мистецтв, доктора філологічних наук, професора Мосенкіса Юрія Леонідовича (М.Х. Корецький);

г) звернення від ВГО «Союз «Народна Пам'ять» щодо протиправного продовження будівельних робіт (Т.С. Боргун);

д) щодо долучення Громадської ради при МКУ до числа організаторів Другого Всеукраїнського музейного форуму, що відбудеться в м. Переяслав-Хмельницький у 2019 р. (Б.В. Кожушко);

е) щодо проведення VI Міжнародного фестивалю конкурсу «Україна – це ми» (О.С. Стебельська).

Чеська діаспора започаткувала традицію!

21 лютого світова спільнота відзначила Міжнародний день рідної мови

Ми теж не були осторонь цього свята. На базі Ліцею політики, економіки, права та іноземних мов уперше був проведений конкурс диктантів чеською мовою серед учнів Ліцею, студентів першого курсу КНЛУ і представників чеської діаспори. В організації та проведенні заходу взяли участь представники різних організацій – директор Ліцею Наталя Володимирівна Сергєєва та заступник директора з виховної роботи Галина Омелянівна Щербій, Голова Чеської національної ради України Людмила Федорівна Мухіна, Політичний радник, прес-секретар Посольства Чеської Республіки в Україні Давід Машек, Головний спеціаліст відділу з питань національностей Департаменту культури КМДА Володимир Васильович Горовий, викладачі-богемісти: доцент кафедри української філології та славістики КНЛУ, член Асоціації викладачів чеської мови як іноземної Олена Олексіївна Ващенко, викладач кафедри української філології та славістики КНЛУ, лектор чеської мови як іноземної в Чеському культурному центрі у м. Києві Радка Гарбузова і викладач Ліцею Ян Навратіл.

У конкурсі взяли участь 15 конкурсанти.

Перше місце посів член Українсько-чеського культурно-освітнього товариства «Вишеград» у м. Києві, учень 9-го класу гімназії № 179 Олександр Марчук (на фото).

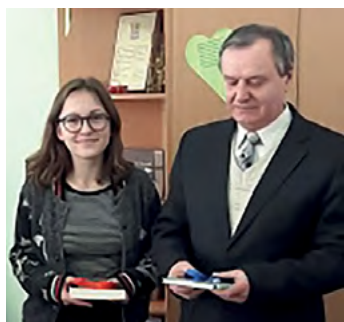
Друге місце між собою розділили студентки богемістки германського факультету КНЛУ – Валерія Лісовська та Софія Криворотенко (на фото), третє місце дісталось аж трьом конкурсанти –

студенту германського факультету КНЛУ Дмитрові Ромашкіну та учням Ліцею – Євгену Коновалову і Даниїлу Лопаті (на фото).

Комісія також нагородила цінними подарунками ученицю Ліцею Євгенію Опанасенко та студентів КНЛУ – Єгора Рудника, Дмитра Невисевича та Анастасію Іванчу (на фото).

Окрім конкурсу, організатори провели круглий стіл на тему «Чехія – країна привабливих можливостей» і у конкурсанти була нагода поспілкуватися з паном Машеком, паном Горовим і пані Мухіною.

Безумовно, подібні заходи допомагають краще пропагувати чеську мову та спонукають до подальшого її вивчення. Як результат, спільним рішенням усіх організаторів заходу вирішено започаткувати традицію – у Міжнародний день рідної мови спільно з учнями Ліцею, студентами-богемістами КНЛУ і представниками чеської діаспори проводити конкурс диктантів чеською мовою, а до круглого столу запрошувати представників Посольства Чеської Республіки в Україні та інших громадських організацій.

Представники Посольства Чеської Республіки в Україні взяли участь у двох заходах у Києві, присвячених чеській мові. В Ліцеї політики, економіки, права та іноземних мов відбулося змагання, організоване ліцеєм спільно з організацією «Чеська національна рада України». Учні писали диктант, і найкращі з них були нагороджені призами від Посольства та інших спонсорів. А на кафедрі слов'янської філології Інституту філології КНУ імені Тараса Шевченка студенти відзначили різноманітність слов'янських мов через свої презентації, пісні та поезію. Обидва заходи демонструють, якою важливою залишається наша різноманітність та культурна спадщина. Це саме та ідея, яку мала на думці ЮНЕСКО 20 років тому.

Олена Ващенко

Святкування Нового року за Східним календарем

5 лютого Всеукраїнська асоціація корейців святкувала Новий рік у київському ресторані корейської кухні «ХАНГУГКВАН», у затишній обстановці за смачною вечерею та з розважальною програмою.

Солналь або східний Новий рік – найулюбленіше свято корейців. Захід відвідали етнічні корейці з різних регіонів України, а також Надзвичайний і Повноважний посол Республіки Корея в Україні пан Лі Янг Гу, Кон-

сул Республіки Корея в Україні пан Шин Кю Хо, Сергій Миколайович Ларін – народний депутат України, Голова Корейського освітнього центру в Україні пан Ю Санг Беом, Голова Ради національних спільнот України Ашот Дадікоєвич Аванесян, Голова Всеукраїнської асоціації корейців Запоріжжя Олександр Сін.

Президентів Всеукраїнської асоціації корейців Кан Ден Сіку дуже приємно було отримати від Посла Республіки Корея в Україні пана Лі Янг Гу нагороду (на фото). Ця нагорода є гідною відзнакою багаторічного ефективного співробітництва та значного внеску в зміцнення дружби між країнами, захисту правових,

культурних, освітніх інтересів. Під час святкування пан Посол подякував членам Асоціації за популяризацію корейської культури і традицій в Україні та закликав їх і надалі поширювати дух народу Кореї.

У цьому році завершують свою каденцію в Україні шановний Лі Янг Гу та консул Шин Кю Хо. То ж пан Кан Ден Сік, у свою чергу, подарував пану Послу та консулу на згадку про Україну наш народний символ – українські вишиванки.

Для гостей виступили: ансамбль «Тораді» – єдиний у Києві танцювальний колектив, який виконує традиційні корейські танці;

Михайло Козьмін – співак, студент інституту філології Київського університету ім. Тараса Шевченка; Ірина Підгайна – учасниця вокального талант-шоу «Х-фактор»; К-Роркаверденс група «GOD's Family». Усі виступи були підтримані щирими оваціями вдячних глядачів, яким дуже сподобалося як виконання танців і пісень, так і яскраві національні костюми учасників заходу.

Літературно-мистецький вечір татарської громадськості Києва, присвячений святкуванню Дня народження великого татарського поета Муси Джаліля

15 лютого 2019 року в Києві, у гарному старовинному маєтку (по вул. Липській, 16) – приміщенні Українського фонду культури імені Бориса Олійника за сприяння РНСУ відбулася тепла зустріч членів Київської татаро-булгарської громади Всеукраїнської Асамблеї татар.

Цей літературно-мистецький вечір татарської громадськості Києва був присвячений святкуванню дня народження великого татарського поета Муси Джаліля та річниця виведення військ з Афганістану.

Муса Джаліль народився 2 лютого 1906 року у селі Мустафіно Оренбурзької губернії.

Перший його твір надрукований 1919 року у військовій газеті «Кызыл йолдыз» («Червона зірка»). У 1925 році в Казані вийшла його перша збірка поем «Барабыз» («Ми йдемо»). Також він написав 4 лібрето для опер «Алтынчэч» (1941) та «Ільдар» (1941).

Джаліль був у Україні. 1941 року призваний до армії. Воював на Ленінградському та Волховському фронтах, був кореспондентом армійської газети «Відвага» 2-ї Ударної армії (Волховський фронт).

26 червня 1942 року в ході Любанської наступальної операції біля села М'ясний Бір Муса Джаліль був важко поранений у груди і потрапив в полон. Вступив у створений німцями легіон «Ідель-Урал», де увійшов у створену серед легіонерів підпільну групу і влаштував утечі військовополонених. Користуючись тим, що йому доручили вести культурно-просвітницьку роботу, Джаліль, роз'їжджаючи по таборах для військовополонених, встановлював

конспіративні зв'язки і під виглядом відбору самодіяльних артистів для створеної в легіоні хоро-вої капели вербував нових членів підпільної організації. Тому сформований першим 825-й батальйон легіону «Ідель-Урал», спрямований до Вітебська, 21 лютого 1943 р. підняв повстання, в ході якого частина бійців (близько 500-600 чол.) покинула розташування частини і зі зброєю в руках приєдналася до білоруських партизанів. Особовий склад інших 6-ти батальйонів легіону при спробі використовувати їх у бойових діях також часто переходив на бік радянської армії і партизан. У серпні 1943 року, за кілька днів до ретельно підготовлюваного повстання військовополонених, гестапо заарештувало Джаліля і більшість членів його підпільної групи.

За участь у підпільній організації Муса Джаліль був страчений на гільйотині 25 серпня 1944 року в тюрмі Плетцензее в Берліні. В одній із берлінських в'язниць у 1942-1944 роках написав цикл все-світньовідомих віршів «Моабітський зошит» (тат. Moabit däftäre, Моабит дәфтьәре). У 1956 році поетові посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

На заході, присвяченому великому поету, лунали пісні на його вірші, а також старовинні народні та сучасні татарські пісні. Був накрытий стіл в традиціях татарської національної кухні. До традиційного чаю були подані «перем'ячі» – біляші з м'ясом, «зурбеліш» – пиріг із солодкою начинкою, «чак-чак» – смачні ласощі з тіста в меду, «кази» – смачна ковбаса із конини, «кистибий» – татарський пиріг із картоплею, «кош-теле» – знаменитий татарський десерт, аналогічний більш відомому нам під назвою «хрустики», різноманітні цукерки, печиво та тістечка.

Завдяки сучасній відеотехніці були переглянуті фотографії та фільми учасників громади в різних громадських заходах, зустрі-

Вручення грамот активістам Громадської організації «Всеукраїнська асамблея татар» (праворуч – Голова Правління хаджи Емір Валєєв)

чах, татарських національних і релігійних святах за минулі роки: Сабантуй, Рамадан, Курбан-Байрам.

Під час святкового вечора активісти та члени громади були нагороджені Грамотами Асоціації: Фатима Янгаєва, Рафаїл Амірханов, Рауф Сітдіков; Санія Заріпова, Асія Мангушева – за активну участь у заходах Київської татаро-булгарської громади, а також за відродження і популяризацію національних традицій татарської кухні; Шаукат Самітов, Ріфат Хайретдінов – за активну участь у житті Київської татаро-булгарської громади, а також за вагомий внесок в збереженні, популяризацію та розвиток національних традицій багатовікової татаро-булгарської культури; Артур Калімулін – за багаторічну активну участь у діяльності Київської татаро-булгарської громади, а також за плідну роботу у Всеукраїнській Асамблеї татар.

Так само був відзначений (у зв'язку з 30-річчям виведення військ з Афганістану) полковник запасу Рафік Камалов, який брав активну участь у афганських подіях, і за свою відвагу й високий моральний дух був заслужено нагороджений орденами і медалями.

Та загалом на заході більшу частину часу лунали пісні у виконанні ансамблю «Булгвр чачаклари» з незрівнянною солісткою Фатимою Янгаєвою, танцювали народні танці під професійно підготовлену музику. Радше, що учасники зустрічі прийшли з дітьми і онуками, привели нових членів громади. Традиції народу не вмирають, вони живуть та розвиваються і передаються молодому поколінню.

Ансамбль Всеукраїнської асамблеї татар

По завершенню заходу всі урочисто виконали національний гімн «Туган-Тел» («Рідна мова»).

Презентація книги «Україна в нас одна. Антологія єдності та поліетнічності» з РНСУ

19 лютого 2019 року, з нагоди відзначення Міжнародного дня рідної мови в Україні, в Інституті модернізації змісту освіти (МЗО) за підтримки **Ради національних спільнот України** та за сприяння Українського культурного фонду відбулася презентація книги «Україна в нас одна» Видавничого дому (ВД) «Букрек».

Для участі у святковій презентації книги до Інституту прибули шановні гості: науковці Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М.Т. Рильського НАН України, Інституту педагогіки НАПН України, представники департаменту культури Київської міської державної адміністрації, керівники громадських об'єднань корінних народів і національних меншин, ВД «Букрек».

Чудова, яскраво оформлена книга, в яку ввійшли казки, притчі, жарти, легенди, перекази українців, кримських татар, караїмів, кримчаків, румунів, угорців, поляків, болгар, росіян, греків, молдован, гагаузів, євреїв, ромів і словаків – 14 етнічних спільнот, які живуть на території України.

Дуже важливо, що книга отримала гриф Міністерства освіти та науки на включення до списку літератури для позакласного читання. Цілком можливо, що у майбутньому з'явиться другий том збірника, адже в Україні живе 134 етноси і кожен має свою багату палітру фольклору і гідний бути представленим у такому змістовному і яскравому виданні. Про це, зокрема, говорив Ашот Аванєсян, Голова **Ради національних спільнот України**, який щиро подякував авторському колективу упорядників збірника на чолі з Ігорем Туржанським.

У своєму вітальному слові Дарина Максимець, директорка видавництва «Букрек», розповіла, що тільки торік ним було видано 44 назви оригінальних та перекладних підручників для закладів освіти національних спільнот. А збірник «Україна в нас одна», сказала пані Дарина, був безкоштовно доставлений в усі області України, в тому числі – на Донеччину і Луганщину, і скрізь був дуже гарно сприйнятий. Його отримали громадські організації, зокрема, «Кримська родина» і «Пласт Авдієвки».

Чудово провела презентацію цього унікального видання харизматична журналістка Галина Дацюк. Їй вдалося створити неймовірно теплу, дружню атмосферу спілкування.

Цікавими були виступи Члена-кореспондента НАН України, наукового консультанта видання «Україна в нас одна» Лесі Мушкетик та начальника відділу міжнародного співробітництва, наукового та навчально-методичного забезпечення освітніх потреб національних меншин ІМЗО Тетяни Пилипенко.

Наклад видання складає 1000 примірників. На завершення презентації представникам національних спільнот люб'язно подарували це унікальне видання.

Присутні на презентації члени **Ради національних спільнот України** на чолі з Ашотом Аванєсяном гаряче подякували авторському колективу і представникам видавництва та Інституту МЗО, відзначивши беззаперечний успіх їхньої наполегливої праці в такій актуальній тематичній вітчизняної літератури.

ДОВІДКА: Результатом втілення проекту «Україна в нас одна» стала перша колоритно ілюстрована збірка казок, притч, жартів, легенд та переказів етнічних спільнот, які проживають на теренах української держави.

Книга видана за сприяння Українського культурного фонду (який профінансував видання у розмірі 400 тис. грн.) і складається з 4 розділів, містить 90 текстів, які презентують українські казки та казки 14 етнічних спільнот України – кримських татар, кримчаків, караїмів, румунів, угорців, поляків, болгар, греків, молдован, гагаузів, євреїв, ромів, словаків, росіян. Над перекладом із 12 мов працювали наукові консультанти, редактори видавництва «Букрек», яке спеціалізується на виданні підручників мовами національних меншин, вчителі і навіть школярі. Так, наприклад, школярі долучилися до перекладу казок з болгарської мови на українську. Книга містить 30 ілюстрацій, виконаних у різних стилях.

Досягнення місцевого самоврядування у Києві

Голова Печерської РДА Сергій Мартинчук виступив з громадським звітом про підсумки діяльності райдержадміністрації за 2018 рік

Сергій Мартинчук підкреслив, що Печерська райдержадміністрація відкрита для діалогу в реалізації будь-яких інноваційних та соціально спрямованих проєктів

22 лютого 2019 року Голова Печерської районної в місті Києві державної адміністрації Сергій Мартинчук провів публічний громадський звіт з офіційним виступом про підсумки діяльності райдержадміністрації за 2018 рік. Подаємо його у скороченому варіанті

Громадський звіт

Голови Печерської районної в місті Києві державної адміністрації Сергія Олександровича Мартинчука про підсумки роботи райдержадміністрації за 2018 рік.

Доброго дня, шановна громадо, депутати та колеги!

До вашої уваги хочу представити звіт про підсумки роботи Печерської районної в місті Києві державної адміністрації за 2018 рік.

1. Рішенням сесії Київської міської ради від 21 грудня 2017 року «Про бюджет міста Києва на 2018 рік» зведений бюджет Печерського району в складі бюджету міста Києва затверджений в сумі 777 млн 400 тис. грн.

Виконання видаткової частини загального фонду по головному розпоряднику коштів «Печерська районна в місті Києві державна адміністрація» за 2018 рік склало 662 млн 700 тис. грн. або 97,0% до уточненого річного плану.

Більшість видатків бюджету були спрямовані на соціально-культурну сферу. У звітному періоді сукупна частка цих видатків становила 84,1 %.

Із загальної виділеної суми спрямовано по галузях:

- Освіта – 512 млн 500 тис. грн.;
- Державне управління – 64 млн 900 тис. грн.;
- Житлово-комунальне господарство – 40 млн 200 тис. грн.;
- Соціальний захист та соціальне забезпечення – 17 млн 700 тис. грн.;
- Культура і мистецтво – 15 млн 500 тис. грн.;
- Фізична культура і спорт – 7 млн 100 тис. грн.;
- Молодіжна політика – 6 млн 400 тис. грн.

Загалом, профінансовано видатки на захищені статті витрат, виконання яких склало 583 млн 300 тис. грн., або 88,0% всіх видатків загального фонду, із них:

- заробітна плата з нарахуваннями – 522 млн 300 тис. грн.;
- оплата послуг за спожиті тепло-енергоносії – 45 млн 400 тис. грн.;
- харчування – 15 млн 400 тис. грн.;
- медикаменти – 200 тис. грн.

По галузі «Соціальний захист та соціальне забезпечення» на забезпечення житлом сімей загиблих військовослужбовців, які брали безпосередню участь в Антитерористичній операції

(АТО) та Операції об'єднаних сил (ООС), а також інвалідів I-II групи, з числа військовослужбовців, що потребують поліпшення житлових умов, за рахунок субвенції з Державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво (придбання) житла передбачені видатки спеціального фонду у сумі 5 млн 800 тис. грн. Виконання склало – 5 млн 700 тис. грн.

За іншими статтями видатки на утримання бюджетних установ району склали 79 млн 400 тис. грн.

2. На території Печерського району функціонує 68 закладів освіти. Також у районі функціонує 4 заклади позашкільної освіти.

У 2018-2019 навчальному році у закладах загальної середньої освіти комунальної форми власності розпочали навчання 14 325 учнів. У звітному році в закладах дошкільної освіти району виховувалось 2 715 дітей.

Відповідно до розпорядження Печерської РДА, діти із сімей киян, які загинули під час участі в Революції Гідності та діти-сироти, діти позбавлені батьківського піклування отримують безкоштовне харчування. Окрім цього, збережено пільгу для оплати за харчування дітей, батьки яких мають статус учасників АТО.

У Печерському районі створено цілісну систему щодо виявлення та підтримки творчої молоді шляхом залученням її до участі у різноманітних конкурсах, олімпіадах, фестивалях та змаганнях.

3. У підпорядкуванні Печерської РДА знаходяться три лікувально-профілактичні заклади:

- Комунальне некомерційне підприємство «Центр первинної медико-санітарної допомоги», в якому налічується 11 амбулаторій;
- Комунальне некомерційне підприємство «Консультативно-діагностичний центр»;
- Госпіталь для інвалідів війни «Печерський».

4. Одним із пріоритетних напрямів діяльності райдержадміністрації є покращення стану благоустрою території району.

Так, за 2018 рік відділом контролю за благоустроєм складено 694 протоколи про адміністративні правопорушення та вручено 3 400 приписів за неналежний санітарно-технічний стан території, незаконне розміщення тимчасових споруд, несанкціоновану торгівлю та інші порушення Правил благоустрою. З метою протидії несанкціонованій стихійній торгівлі спільними зусиллями відділу контролю за благоустроєм та поліції проведено 82 рейдові перевірки з вилученням товару.

У листопаді відкрито новий сквер, який розташований в Печерському районі поблизу станції метро «Кловська».

5. Важливою функцією державного регулювання є захист природного середовища та контроль стану довкілля. На території Печерського району розміщено 2 стаціонарні пости заміру стану атмосферного повітря, які оперативно передають інформацію до центральної геофізичної обсерваторії для здійснення моніторингу показників по місту Києву.

Слід зазначити, що Печерський район відноситься до найбільш екологічно безпечних районів столиці.

6. Житловий фонд Печерського району нараховує 959 багатопверхових житлових будинків, із них 673 – комунальної форми власності, у тому числі 11 гуртожитків.

Одним з важливих та пріоритетних напрямків вдосконалення системи управління житловим фондом є створення ефективного власника житла, насамперед об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ).

Станом на сьогодні в Печерському районі діє 189 ОСББ у 197-ми житлових будинках різних форм власності. У 2018 році створено 17 ОСББ.

На виконання Комплексної цільової програми з підвищення енергоефективності та розвитку житлово-комунальної інфраструктури міста Києва на 2016-2020 роки, Печерською РДА постійно ведеться робота з інформування та роз'яснення населенню про переваги у створенні в будинках ОСББ.

7. З початком опалювального сезону в Печерському районі згідно з графіком підготовлено 673 житлових будинки всіх форм власності, а також 54 заклади освіти, 17 закладів медицини, 29 закладів культури, 2 територіальних центри соціального обслуговування та 12 клубів за місцем проживання.

8. З метою ефективного використання майна територіальної громади та виконання економічних показників формуються відповідні переліки комунального майна, які можуть бути передані в оренду.

9. На обліку в управлінні праці та соціального захисту населення перебуває 7 024 одержувачів державної соціальної допомоги та компенсацій. Протягом 2018 року 327 учасникам АТО та членам їх сімей призначено щомісячну адресну допомогу для покриття витрат на оплату житлово-комунальних послуг. Видано 125 путівок на оздоровлення дітей учасників АТО.

Загалом, пільговим категоріям населення видано 345 путівок на санаторно-курортне лікування.

10. Печерською райдержадміністрацією здійснюється облік громадян, які потребують покращення житлових умов.

Станом на 31 грудня 2018 року на квартирному обліку перебувало 2484 родини.

За 2018 рік надано жилі приміщення 9 родинам, які перебували на квартирному обліку за місцем проживання у Печерському районі.

Видано 143 ордери на зайняття службової площі, 9 ордерів серії Б та 24 ордери мешканцям гуртожитків, що розташовані у Печерському районі та передані на баланс територіальної громади міста Києва.

За 2018 рік Печерській райдержадміністрації передано 31 квартиру в новобудовах для черговиків квартирному обліку, які будуть розподілені після присвоєння поштових адрес.

11. Райдержадміністрація співпрацює з правоохоронними органами, військовими підрозділами та громадськими формуваннями з метою запобігання злочинів та інших правопорушень.

Для забезпечення ефективної взаємодії державних та комунальних органів Печерського району, з 2017 року діє «Меморандум спільних дій Печерської РДА, Комунального підприємства «Керуюча компанія», Печерського районного в місті Києві військового комісаріату та Печерського управління поліції».

12. З метою задоволення попиту населення району на товари сільськогосподарської та плодоовочевої продукції від виробника, у 2018 році, спільно з КП «Київська спадщина» у Печерському районі проведено 82 сільськогосподарські та 164 сезонних ярмарок.

Реалізація сільськогосподарської продукції здійснюється з дотриманням усіх норм та стандартів торгівлі виробниками Київської області та представниками інших регіонів України, які повністю задовольняють потребу населення у придбанні продуктів харчування за конкурентними цінами.

Печерською РДА здійснюються заходи, спрямовані на розвиток мережі нових об'єктів торгівлі та побуту та раціональне їх розміщення на території району.

13. У Печерському районі зосереджена найбільша кількість пам'яток історії та архітектури міста Києва, загалом у 2018 році нараховувалось 794 об'єкти культурної спадщини.

На території Печерського району функціонує 62 колективи різновідомчих закладів культури і мистецтв, в тому числі: 17 бібліотек, 16 музеїв, 3 художні галереї, 6 театрів, 2 кінотеатри, 4 концертно-мистецьких установи, 5 дитячих музичних шкіл та інші заклади культури.

Протягом 2018 року Печерською РДА організовано та проведено 790 культурно-мистецьких заходів.

З метою розвитку та підтримки національних культур та традицій підписано Меморандум про партнерство з Громадською Організацією «Рада національних спільнот України», в рамках якого заплановано втілити проєкт зі створення Центру культур національних спільнот.

За сприяння Ради національних спільнот в кінотеатрі «Київ» до Дня захисника України відбувся одноденний показ фільму «Кіборги» за участю кримськотатарського режисера кінострічки, головних акторів, військовослужбовців, сімей загиблих бійців та Героїв Небесної Сотні.

Варто зазначити, що за сприянням Печерської РДА систематично впроваджуються суспільно важливі проєкти, у тому числі міжнародної співпраці.

Підсумовуючи звіт, хочу зазначити, що Печерська райдержадміністрація відкрита для діалогу в реалізації будь-яких інноваційних та соціально спрямованих проєктів.

Після виступу Голова Печерської районної в місті Києві державної адміністрації Сергій Мартинчук відповів на запитанні слухачів.

З детальнішою інформацією Ви можете ознайомитись на офіційному сайті Печерської РДА за посиланнями:

<https://pechersk.kyivcity.gov.ua/news/16857.html>

<https://pechersk.kyivcity.gov.ua/gallery/3542.html>

Системи рекуперації повітря, утеплення з конопель, альтернативні види домашніх електростанцій та «розумні» будинки – усе це українські стартапи, відомі не лише в Україні, а й за кордоном.

Ці та інші проекти виграли від 3 до 50 тис. євро від Європейського Союзу за програмою «Інноваційні ваучери». Переможцями програми стали 26 компаній.

У рамках програми планується підтримати 50 українських проектів, які впроваджують кліматичні інновації. На це витратять 1 мільйон євро. Адмініструє і впроваджує стартапи ГО Greencubator.

Ось деякі із проектів, які можуть стати в пригоді всім, хто мріє про справжню енергоефективну домівку.

Пасивний будинок

«Економічна правда» вже писала раніше про стартап Passiv Dom, який з'явився у березні 2016 року і вже встиг сколихнути український ринок.

Компанія пропонує готове рішення: будинок, що не потребує підключення до енергомереж та систем водопостачання, але дозволяє користуватися всіма благами розвиненої цивілізації.

Українські інновації для вашого житла

Ідея автономного будинку не нова, однак Passiv Dom поєднали найбільш інноваційні та сучасні енергоефективні рішення. Житло зводять з модульних конструкцій на основі вуглецевого волокна та поліуретану. Окремі елементи будинку виготовлені з використанням технології 3D-друку.

Крім того, дім не потребує фундаменту, тому його можна за добу збудувати у будь-якому місці, не порушуючи природного ландшафту. Будинок обладнаний сонячними панелями. Усі ресурси використовуються повторно.

Вартість будинку залежно від комплектації – 64-147 тис. дол. Команда проекту орієнтується на ринок США і ЄС. Кошти, отримані за програмою «Інноваційні ваучери», компанія витратила на послуги з патентного права і сертифікації.

Міський безшумний вітровий генератор

Київська компанія Sirocco Energy спроектувала компактний вітровий генератор, який можна встановити на даху багатоповерхівки. Він не має лопатей і може працювати від вітру меншої швидкості, ніж потрібно для класичної турбіни.

Потужність генератора – до 30 кВт, що дорівнює максимально дозволеним потужності сонячних електростанцій для приватних господарств. Ширина вітрового генератора – п'ять метрів, висота щогли – 14.

У компанії вже розробили прототип і готуються до серійного виробництва.

«Ми тестували прототип на даху нашого виробничого приміщення. Зараз робимо промислову версію і будемо виходити з нею на ринок. Спочатку випускатимемо пілотні проекти потужністю 5 кВт і нарощуватимемо потужності», – розповіла співзасновниця і CEO проекту Анна Приймак.

На перших етапах компанія буде орієнтуватися на ринок України, а згодом – на ринки ЄС та США. Вартість вітряка розробники поки не розрахували.

Рекуператори з ефективністю роботи понад 90%

Рекуператори – механічні системи вентиляції, які допомагають зменшувати витрати на опалення, підігрівачи свіже повітря, що заходить у кімнату.

Ефективність звичайних рекуператорів – 40-65%. Розробники із львівської компанії PRANA створили рекуператори, які можуть повертати 93% тепла. Цього вдалося досягнути завдяки використанню мідного теплообмінника.

«Запатентована технологія та унікальна конструкція теплообмінника з високоякісної міді дозволяють максимально ефективно використовувати всю його площу. Цей результат не є кінцевим: компанія отримала грант від ЄС і ЄБРР і вже розробляє рекуператор з ККД 95%», – зазначають у компанії.

За підсумками 2018 року рекуператори PRANA визнані найпопулярнішим профільним продуктом, придбаним за програмою енергоефективності IQ Energy. Рекуператори мають європейський сертифікат якості, а дилерська мережа компанії охоплює 25 країн, серед яких – Франція, Італія та Іспанія.

Вартість рекуператорів PRANA для квартир – 7100-7600 грн. залежно від моделі. Більш продуктивна модель для приміщень громадського та комерційного призначення коштує 9 500 грн.

За матеріалами Інтернету

Чиста вода – основа нашого здоров'я

На сьогоднішній день екологічні проблеми досягли глобального рівня. Одна з найактуальніших таких проблем – забруднення води, яка є основою нашого життя. Нам важливо краще розуміти яким дорожчим скарбом є водний ресурс, який необхідно раціонально використовувати та зберегти. Ми повинні докладати зусилля для порятунку водних ресурсів, бо запаси прісної води у світі щорічно скорочуються!

Чистота води безпосередньо залежить від того, як ми ставимося до довкілля, кожен із нас відповідальний за цей ресурс. Прісна вода надходить до нас з таких джерел як річки, озера, струмки або підземні води, вбираючи в себе багато речовин на своєму шляху, в тому числі забруднення. У свою чергу, забруднення джерел є основною причиною різних хронічних захворювань людей; трапляються випадки, коли технології не можуть очистити водні об'єкти, що призводить до закриття джерела.

Для уникнення випадків забруднення ми повинні захищати природу від антропогенної діяльності, наприклад, створюючи буферні зони вздовж річок і струмків. Також можемо саджати рослини у себе на подвір'ях або біля доріг – це стане певним біофільтром і допоможе в управлінні стічними водами та використовувати

поліпшені методи очищення води. В цьому можуть нам допомогти фільтри.

Сьогодні прогрес не стоїть на місці. З кожним роком з'являються і розвиваються нові методи очищення води, які допомагають отримати чисту воду і в домашніх умовах. Якісний фільтр видаляє з водопровідної води непотрібні домішки, які можуть нашкодити нам.

Технології водопідготовки і комплекси відповідного обладнання розробляються, зокрема, Компанією «NTS» (Nature Technologies Systems), яка системно оперує у сфері професійної водопідготовки, забезпечуючи замовників водою необхідного фізико-хімічного складу у відповідних обсягах. Серед інших компаній у сфері водопідготовки Компанія «NTS» виділяється:

- дотриманням технічних умов замовника;
- безкомпромісним ставленням до якості води;
- досягненням необхідного результату за найвигіднішою ціною.

Компанія «NTS» є членом Громадської організації «Міжнародна екологічна безпека». У згуртуванні зусиль здійснюються проекти по поліпшенню стану водних ресурсів нашої країни. Наразі прийнято рішення про створення Департаменту очищення стічних вод, оскільки останнім часом істотно посилюються вимоги, викликані постійним погіршенням якості води у природних джерелах і збільшенням ризику для здоров'я людей.

Метою діяльності департаменту є розвиток і вдосконалення технологій, методів, обладнання для очищення стічних вод і переробки твердих відходів. Першим результатом роботи стала розробка лінійки автономних комплексів очищення стічних вод різної потужності. Вони працюють на основі прогресивної технології мембранного біореактора: вода, очищена за допомогою цих систем, може використовуватися навіть для зрошення.

26 лютого 2019 року відбувся форум «Водні

ресурси – основа нашого життя». Захід організований громадською організацією «Міжнародна екологічна безпека» у співпраці з Кременчуцькою міською радою, Корейським бізнес-клубом в Україні, Інститутом розвитку Кременчука та Кременчуцьким національним університетом ім. Михайла Остроградського. Програма форуму спрямована на розкриття проблематики якості водних ресурсів і шляхів покращення їх стану. Якість води є головним показником її споживання і придатності для різних видів застосування. Тому водопідготовка та очищення стічних вод є базовою процедурою в будь-якому процесі: як у функціонуванні нашого організму, так і у виробленні будь-якої продукції. Для вирішення цієї проблеми було запропоноване впровадження технологій компанії «NTS».

Завдяки знанням і досвіду спікерів форуму

Створюємо чисте майбутнє разом!

були знайдені практичні шляхи поліпшення стану водних ресурсів, технологічні рішення водопідготовки, водопостачання та водовідведення. Також спільними зусиллями команди компанії «Міжнародна екологічна безпека» з'явилась можливість реалізувати проекти поліпшення якості води для різних регіонів.

Віра Кім, Аліна Бойко, Ілона Єлєцька, представники компанії «Міжнародна екологічна безпека» <http://www.save-eco.world/>

Довідка: Нині недолік водних ресурсів відчувають майже 700 мільйонів громадян у 43 державах світу. Тобто, через 5-10 років така проблема може охопити близько 3 мільярдів людей, адже запаси води зменшуються просто шаленими темпами. Це пов'язано із забрудненням довкілля, збільшенням чисельності населення, мінімальною ефективністю застосування води і недостатнім обсягом вкладення коштів у розвиток інфраструктури.

Свято мови і музики в Національній спілці письменників

У Київському будинку письменників відбувся чудовий святковий вечір з нагоди Дня рідної мови

«О слово рідне, що без тебе я?» Рідко коли ми замислюємося на тим, що для нас значить слово, наскільки важливою є мова. Але, коли трапляється нагода відчувати красу, силу, значущість рідної мови, відчуваєш свою причетність до величезної скарбниці усіх попередніх поколінь, які виборювали право вільно говорити і писати українською мовою, збагачували і наснажували її словниковий склад.

На фото: Ольга Зінченко та Валерій Степанян

Таку хвилю замишування гармонією слова і його мелодійного звучання викликав концерт вокальної музики та поезії, присвячений Міжнародному дню рідної мови, який відбувся 21 лютого 2019 року у будинку Національної спілки письменників України. Мелодика слова, поєднана з чарівними мелодіями, викликала у слухачів трепетне замирення: озвучене прекрасною музикою слово досягало емоційної глибини, підносило дух, викликало надзвичайні почуття.

Відкрив цей чудовий вечір своїм проникливим духовним і душевним словом Отець Іван Гищук (на фото) – кандидат богословських наук, викладач Київської Православної Богословської Академії (КПБА).

Зала була переповнена,

але це не завадило відчувати піднесену атмосферу свята, зливатися зі словами і музикою виконавців, це: лауреат Міжнародного конкурсу, член Національної спілки театральних діячів Ольга Зінченко (сопрано), доцент Національної музичної академії України ім. П.І.Чайковського Наталя Каревіна (партия фортепіано), лауреат Міжнародного фестивалю-конкурсу «Духовні джерела» Евеліна Шульженко (скрипка), Надія Потапова (партия фортепіано). У програмі звучали твори відомих українських композиторів: С. Гулака-Артемівського, А. Вахнянина, Є. Станковича та інших. Ведучою заходу була заслужена артистка України, солістка Національної оперети Валентина Донченко-Бутковська (на фото). На концерті була присутня творча інтелігенція столиці, члени Національної спілки письменників України, представники Української Православної Церкви, представники адміністрації Президента та різних творчих спілок, члени редакції газети **Ради національних спільнот України** «Національний діалог». Було запрошено доктора філологічних наук Михайла Наєнка, доктора філологічних наук Сидора Кіраля.

Безперечно, справжньою окрасою святкового вечора був виступ Ольги Зінченко, яка, зокрема, виконала відомі пісні на слова Тараса Шевченка.

З надзвичайним захопленням присутні сприймали у Міжнародний день рідної мови виступи Заступника голови Національної спілки письменників України Тетяни Фольварочної, Петра Засенка, Сергія Гальченка, Петра Перебийніса, Ніни Гнатюк, Тетяни Майданович, Ніни Шавальської та інших повноважних гостей.

Ще однією родзинкою свята мови стала виставка картин художниці Юлії Орлової. Це далеко не перша її виставка, але, як завжди, її полотна задають певний духовний вектор. Вони органічно сприймалися в контексті заходу,

підсилюючи ефект злиття музики, слова, образу. Свято рідної мови, яке відбулося за підтримки очільника Національної спілки письменників України Михайла Сидоржевського, вдалося на славу!

Я вважаю, що пан Михайло – справжній патріот України, бо вболіває за майбутнє покоління, не забуваючи здобутків поколінь попередніх. Як я писав раніше, голова Спілки підтримав фільм «Стежками Олеса Гончара», а сьогодні сприяє зйомкам дитячого фільму, допомагає у всіх культурних починаннях, спрямованих на духовне відродження молоді. Також висловлюю велику шану Заступнику голови Національної спілки письменників Тетяні Фольварочній за підтримку у проведенні Музично-літературного вечора.

Добре, що у нас є мова, добре, що є люди, які розкривають красу і велич Слова.

«І споконвіку було Слово. І Слово було у Бога. І Слово було Бог!»

Валерій Степанян,
український кінорежисер,
громадський діяч

Учасники та організатори святкового вечора

Олег Рафальський: Сучасний погляд на діалог цивілізацій

Із доповіді директора Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф. Кураса НАН України, члена-кореспондента НАН України, Президента Асоціації політичних наук України, доктора історичних наук Олега Олексійовича Рафальського «Сучасні погляди на проблему діалогу цивілізацій»

Олег РАФАЛЬСЬКИЙ – дослідник політичних і етнонаціональних процесів в Україні XIX – поч. XXI ст. Спеціалізується на проблемах теорії та історії політичної думки в Україні, націогенезу і державотворення, теоретичних та прикладних питань сучас-

ної політичної науки, етнополітології, цивілізаційних процесів в Україні. Автор понад 100 наукових публікацій, у тому числі близько 10 індивідуальних і колективних монографій, енциклопедичних видань, підручників та посібників.

Цивілізація – більш складна структура, ніж суспільство, держава. Вона включає у себе політичні, економічні, етнічні, культурні і релігійні феномени, а також спосіб життя. Тобто, аналіз цивілізаційного розвитку має бути комплексним. Звертаючись до проблеми взаємодії між цивілізаціями, Олег Рафальський зазначає, що такий діалог не лише можливий, але й необхідний. Водночас, нагальним є завдання подолання існуючих бар'єрів, які потребують від партнерів по цивілізаційному діалогу взаємних зусиль і компромісних, зустрічних кроків.

Під діалогом – зазначив науковець – слід розуміти таку комунікаційну взаємодію, яка сприяє розв'язанню існуючих спільних проблем (безпеки, економіки, екології тощо) на основі принципів толерантності й збереження культурної багатоманітності світу.

На думку вченого, діалог цивілізацій

– це рівноправна взаємодія економік, політичних систем, культур, що заснована на взаєморозумінні. Основа і мета діалогу цивілізацій – взаєморозуміння в усіх істотних для сучасної життєдіяльності аспектах – соціокультурному, аксіологічному (усвідомлення і розуміння цінностей іншої культури, партнера по діалогу), конфесійному, мовному та інших. Діалог цивілізацій апріорі передбачає взаємоповагу і взаємовплив різних цивілізаційних явищ і тенденцій, а також конструктивну взаємодію в інтересах людства.

Олег Рафальський наголошує, що орієнтація на співробітництво, на прогресивний розвиток, на невтручання у внут-

рішні справи інших країн, інтеграція досвіду предків і сьогодишнього покоління, соціальна і політична справедливість у відносинах цивілізацій і країн – майбутнє світової цивілізації.

З розвитком людства, посиленням інтенсивності взаємодії, зростанням розмаїття соціальних відносин усе актуальнішою, невідкладною і постійно необхідною в абсолютно практичному сенсі виявляється потреба в діалозі. Діалог стає центральною метафорою державного управління – практично всі сфери державно-управлінської діяльності проникнуті діалогічними відносинами: діалог культур, політичний діалог, діалог міжетнічний, духовний діалог, соціальний діалог тощо.

Діалог між владою і суспільством завжди повинен йти на користь обох сторін, тому ефективна їх взаємодія безсумнівно сприяє розвитку демократії у державі.

Подарунок шанувальникам творчості Мусліма Магомаєва – чудове музичне свято

27 лютого 2019 року в столичному Будинку актора («Караїмській кенасі») відбувся чудовий концерт, організований Азербайджанським культурним центром ім. Мусліма Магомаєва, який очолює Народний артист України Гурбан Аббасов.

Зі сцени лунали улюблені всіма нами неймовірно красиві пісні великого Мусліма Магомаєва у виконанні Народного артиста України Гурбана Аббасова, Наталки Кудряшової (на фото) та лауреатів і дипломантів Міжнародного конкурсу вокалістів пам'яті Мусліма Магомаєва, який пройшов у листопаді 2018 р. в Трускавці.

Захоплені проникливим виконанням глядачі бурхливо аплодували Ангелу Георгієву, Денісу-Даніїлу Богачову, Андрію Боженському, Станіславу Зубарю, Софії Анісімовій і навіть підспівували.

Щирість, теплі, душевні слова про кожного артиста чарівної ведучої Наталки Кудряшової сприяли гарному настрою в залі. Щоправда смуток і гіркоту у глядачів викликала інформа-

КМДА Володимиром Горовим; представники Ради національних спільнот України на чолі з Першим заступником голови РНСУ Еміром Валєєвим; редакція газети «Національний діалог» майже в повному складі; численні шанувальники творчості Гурбана Аббасова.

Глибоко зворушив виступ Народного артиста України, Завідувача кафедри сольного співу Національної музичної академії імені П.І. Чайковського, Повного кавалера ордена «За заслуги» перед Україною, професора Олександра Дяченка (на фото). «Я пишаюся своїми учнями!» – тепло висловився він про своїх вихованців.

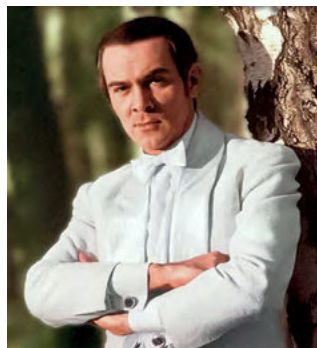
Вельми приємне враження залишило і виконання пісень представником Конгресу Київських азербайджанців, учасником телешоу «Голос Країни» Вагіфом Нагієвим.

Сердечно привітала учасників концерту Народна артистка України, Повний кавалер ордена Княгині Ольги Раїса Недашківська, разом з якою Гурбан Аббасов з 2014 року провів 300 концертів для воїнів у АТО та ООС.

Неймовірно приємне сприйняття музики доповнювалося феєрією танців народного ансамблю пісні і танцю «Азербайджан» (на фото). Інтригував публіку також момент розіграшу 2-х путівок у Трускавець. Кожен квиток мав право брати участь у розіграші і кожен глядач із хвилюванням чекав, пощастить йому чи ні.

Заключним урочистим акордом стала пісня «Моя Україна» у виконанні Наталки Кудряшової і Гурбана Аббасова. Глядачі аплодували виступу стоячи та вітали вигуками «браво». Концерт приніс велике задоволення та щире захоплення талантами учасників.

Усі виходили з залу з піднесеним настроєм, переповнені світлими радісними емоціями.

ція від ведучої про те, що цей прекрасний концертний зал незабаром може бути закритий.

Зал був переповнений: представники азербайджанської спільноти на чолі з Головою Об'єднаного конгресу азербайджанців України, Президентом Асамблеї національностей Равшаном Тагієвим; дипломати Посольства Азербайджану в Україні; представники КМДА на чолі з Головним спеціалістом відділу з питань національностей Департаменту культури

Символ безсмертя

Про відзначення 113-ї річниці від дня народження великого татарського поета

ЩОРОКУ, приблизно в середині останнього місяця зими лютого, столичний Татарський Будинок перетворюється в місце, де вшановують нашого видатного земляка – Мусу Джалілія.

Він з'явився на світ другого лютого 1906 року в крихітному татарському селі Мустафіно. Шосту дитину в сім'ї бідного землероба назвали

у виконанні народного ансамблю «Шатлик» підкреслили красу і до-речність моменту ...

Взагалі, вірші Джалілія настільки мелодійні, що так і просяться під музику!..

Чергове підтвердження тому – пісня «Дим», з якої вийшов на сцену жіночий фольклорний ансамбль «Талір». Виконана акапельно у три

Мусою... Батько і мати Залілови навіть не підозрювали, що ростять майбутню гордість нації!

Перші вірші під назвою «Щастя» Муса-підліток запропонував на розгляд в газету «Кизил Йолдиз», і вони були з радістю прийняті до публікації. Співробітники були вражені, дізнавшись, ЩО значить щастя для їх юного автора...

*Если б грудь обожгло мне горячим свинцом,
Если пуля засела бы в сердце моем,
Если б смерть, Не давая подняться с земли,
Придавила меня кулаком, –
Я бы счастьем считал эту гибель в бою,
Славу смерти геройской я в песне пою.
Друг-рабочий, винтовку возьми – и в поход!
Жизнь отдай, если надо, за волю свою.*

З таким світоглядом – справжнє щастя в боротьбі за свободу!

Насправді, всім, хто зібрався того дня на літературно-музичний вечір пам'яті Муси Джалілія, добре відомі віхи шляху нашого героїчного співвітчизника. Ми зі шкільної родини знаємо про те, як будучи редактором дитячих журналів, Джалілія перекладав на татарську мову Пушкіна, Некрасова, Шевченка. Знаємо ми і те, що саме Джалілія став «хрещеним батьком» таких письменників як Абдулла Аліш і Абдурахман Абсаямов. Відомо нам і те, що поет показав себе талановитим театральним діячем, написавши лібрето до опери «Алтинчеч», яка увійшла до Золотого фонду радянського мистецтва. Також і глядачі, і учасники концерту добре пам'ятають і про те, як війна поклатала кінець особистому щастю поета – він залишив дружину Аміну Сайфулліну та дочку Чулпан і пішов на фронт... А вже про період, проведений у фашистських катівнях, взагалі неможливо згадувати без сліз!..

Літератор, поет і редактор Галина Лотоцька нагадала всім присутнім про те, яким був життєвий шлях винуватця торжества – поета-воїна, ім'я якого стало символом мужності і відданості батьківщині не тільки для татар – для всіх народів колишнього Союзу. Ми всі в черговий раз перейнялися масштабом особистості Муси Джалілія ... і пісня «Жирларим», написана на слова Джалілія,

голоси, ця композиція стала справжньою окрасою вечора!

Але який же поетичний вечір без віршів?.. Їх було багато. Спочатку Галина Лотоцька (на фото) прочитала власний вірш, присвячений поету-герою. Потім до присутніх вийшла Ельміра Османівна Хабібулліна (на фото) і нагадала, що Джалілія був майстром не тільки героїчної лірики, а й гумористичної. На підтвердження своїх слів вона прочитала твір «Закоханий і корова», викликавши масу позитивних емоцій у глядачів. Поетичну естафету підхопила учасниця квінтету «Талір» Діляра Шкурко, яка зважилася на зухвалий експеримент, доповнивши відомий дитячий вірш Джалілія альтернативною кінцівкою. Так вірш «Карак Песи» загравав новими барвами. Адже не дарма кажуть, що правдиве свідчення безсмертя творчої спадщини поета – це те, що його твори не тільки читають і виконують, але і актуалізують...

Сьогодні, як ніколи, безсмертна поезія Джалілія, наповнена гарячою любов'ю до народу, знаходить дорогу до сердець людей різного етнічного походження – і татар, і росіян, і українців. Його доля, блискавка блискавкою, обдарувала сучасників і нащадків світлом і енергією, які зіграють нас і понині.

*Когда пройдет, как песня, жизнь моя,
Когда замолкну, близких покидая,
Не думайте, что умер я, друзья, –
В сердцах миллионов буду жить всегда я.*

Діляра Шкурко,

член Національної спілки журналістів України

22 лютого в бібліотеці Миколаївського муніципального колегіуму ім. В. Д. Чайки відбулася літературна вітальня, присвячена Міжнародному дню рідної мови. Мета цього заходу – продемонструвати красу й неповторність кожної мови, познайомити школярів з мовами етнічних груп, розкрити їхні літературні таланти й надати можливість замислитися над поняттям рідної мови і її значенням для людини.

Ця акція – спільний проект Ради національних товариств Миколаївської області й Миколаївського муніципального колегіуму ім. В. Д. Чайки, де з 2009 р. за підтримки директора, Народного вчителя України Сергія Січка, вчителів і учнів плідно діє Центр етнічних громад.

Мова кожного народу – неповторна і своя

Серед реалізованих проєктів Центру: Дні культур різних народів, зустрічі з представниками національно-культурних товариств, семінари й конференції до Міжнародного дня толерантності, Міжнародного дня боротьби з фашизмом і антисемітизмом, Європейського тижня протидії расизму, Дня слов'янської писемності і культури, «Жива бібліотека» тощо. Своїми враженнями від участі в літературній вітальні поділилася учениця

колегіуму Наталія Турта: «Завдяки цьому заходу учні дізналися про історію створення різних мов світу і про те, що в нашому колегіумі навчаються діти різного етнічного походження, які із задоволенням зачитали вірші рідними для них мовами. Також до нас завітали гості з Індії і США, які продемонстрували красу своїх рідних мов.

Усі охочі прочитали поезії видатних поетів різними мовами світу. Діти, для яких українська мова є рідною, не тільки вивчають інші іноземні мови, вони навіть пишуть цими мовами власні вірші. Так, дівчата з п'ятого класу вразили всіх авторськими віршами японською й англійською.

Майбутні українські поети із задоволенням продемонстрували свої власні роботи. Їхні вірші були наповнені любов'ю і повагою до рідного краю, рідної Батьківщини. Вони прославляють у своїх творах красу і неповторність рідної землі.

Хочеться подякувати організаторам цього заходу за те, що ми змогли здобути такий досвід. Сподіваюсь, що подібні літературні вітальні, в подальшому, будуть відбуватися частіше».

Азербайджанська, українська, вірменська, англійська, німецька, японська, навіть хінді (та інші мови) об'єднали всіх у цей день, дали можливість доторкнутися до культурної різноманітності нашої планети, усвідомити, що якою б мовою ти не говорив, як би незвично для нас ця мова не звучала, головне – це повага і порозуміння, добро і любов, вміння сприймати і приймати різноманітність мов, народів і культур у світі. А силою, що може об'єднати, для всіх нас повинна стати державна українська

мова, любов до нашої Батьківщини – України, яка поліетнічна й різноманітна, але – єдина!

Сподіваємось, що подібні зустрічі й програми сприятимуть глибшому знайомству молоді з культурою інших народів, що, у свою чергу, допоможе нам ближче пізнати і зрозуміти один одного. Адже разом ми – сила!

Аміна Султанова

Миколаївський муніципальний колегіум імені В.Д.Чайки (скорочено ММК) – навчально-виховний заклад в Україні, розташований у місті Миколаєві. ММК очолюється Народним вчителем України Сергієм Михайловичем Січком. В колегіумі навчається близько 1500 дітей і працює більше ста вчителів. Заклад має значні успіхи і досягнення, великі перспективи національної системи навчання і виховання нового покоління України. Школа є природничо-математичною за своїм напрямом, національною за своїм змістом і водночас європейською за своєю філософією. Муніципальний колегіум визначає себе як український національний навчально-виховний заклад, головне завдання якого – виховання активних громадян України, формування української національної інтелігенції з високим духовним, інтелектуальним та творчим потенціалом.

Родная мова – чудоўная мова

16 лютого 2019 року в Центральній міській бібліотеці ім. М. Кропивницького активістами Миколаївського обласного національно-культурного товариства білорусів «Голас Радзімы» було підготовлено яскравий захід до Міжнародного дня рідної мови – «Родная мова – чудоўная мова». Зала бібліотеки була оформлена в етнічному стилі й нагадувала білоруське обійстя. Звучала білоруська музика, учасники свята були одягнені в білоруські національні костюми. Вільних місць майже не було, серед присутніх – представники білоруської діаспори, різних національних громад, почесні гості та жителі Миколаєва, яким подобається білоруська культура.

Після вітального слова співробітника бібліотеки Наталі Мокви на екрані під спів заслуженої артистки Республіки Білорусь Альони Ланської «Куточак Беларусі» пропливли пейзажі живописної білоруської природи: безкрайні ліси, сині озера, білі бусли-лелеки. Ми побачили чудові села, міста, замки, храми, щасливих дітей.

Вела свято Голова товариства Тетяна Деменнікова, яка щороку готує цей захід і пише сценарії до нього. Вона привітала всіх з Днем рідної мови та почала розмову про рідну мову, про її велике значення для кожної людини, бо мова – це «адзенне душы» (одяг душі). Без мови немає нації, немає держави.

Л.М. Каймаразова, Голова Миколаївської обласної організації НСПУ В.І. Марущак. На екрані один за одним з'являлися портрети історичних і культурних діячів Білорусі: Ф. Багушевича, А. Пашкевича, народних піснярів – Янки Купали, Якуба Коласа й інших, які зробили великий внесок у розвиток білоруської мови. Якуб Колас писав, що ніяке багатство у людей не буває дорожчим за їх рідну мову.

Багато віршів білоруських поетів прозвучало у прекрасному виконанні активістів «Голаса Радзімы» Катерини Романенко, Людмили Соколовицук, Тетяни Бусько, Галини Голуб, Галини Міняйло.

Присутні відчували красу буйної, шовкової, могутньої білоруської мови, яку поети порівнюють з передзвоню струмочків, зі співом пташок, з милозвучною музикою.

Мова «п'яшчотная» (ніжна), як сміх дитини, «Чыстая, празрыстая, як вада крынічная», Лагодная, тепла, як руки матері, «Моцная, родная як Радзіма».

На святі у виконанні ансамблю фольклорної музики «Родныя напеvy» пролунали прекрасні мелодійні пісні «Беларусь мая», «Бераг белых буслоў», «Колькі ў небе зор».

Захід прикрасила та підкорила всіх своїм

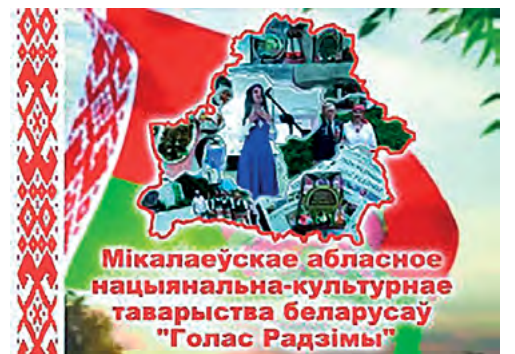
співом солістка ансамблю Валентина Корякіна. Вона виконала пісню «Гаворка беларуская», приспів якої співали всі присутні, а пісня «Сустрэча з домам» у її виконанні із закликом не забувати батьківській дім, матулю-маму так зворушила присутніх, що у деяких людей на очах були сльози.

Але на святі були й жарти. Від запальної, жартівливої пісні-вистави «Ехаў пан-капітан» всі глядачі були в захваті. Головні виконавці вистави (пан – капітан Григорій Лагунець і його наречена – Тетяна Бусько) були в гумористичних костюмах, а інші учасники – в ошатних яскравих хустках на плечах. Вони співали та танцювали під завзяту музику Михайла Бойчука.

Родзинкою свята став «Урок білоруської мови». За допомогою відеозапису слова білоруською мовою перекладались українською. Глядачі відчували відмінність білоруської мови від української, але більш за все звернули увагу на їх схожість.

Не був забутий і фольклор. Загадки-жарти активізували гостей свята. Всі за свою кмітливість отримували солодкі призи: шоколад, цукерки від білоруської кондитерської фабрики «Коммунарка».

Закінчилось свято рідної мови під оплески глядачів і під виконання пісні «Доброго здоров'я вам всім»:

«Добрага здароўя вам усім,
Каб жылі багата, працавалі дружна,
Каб заўсёды мір быў на зямлі».

У рамках зустрічі відбулася виставка книг, друкованих засобів масової інформації білоруською мовою, сувенірної продукції, виробів народної творчості, виконаних білорусами в національному, народному стилі.

Організатор заходу – Громадська організація «Миколаївське обласне національно-культурне товариство білорусів «Голас Радзімы».

Захід пройшов за сприяння: управління культури, національностей та релігій Миколаївської облдержадміністрації, Ради національних товариств Миколаївської області, управління з питань культури та охорони культурної спадщини Миколаївської міської ради, Миколаївського коледжу культури і мистецтв.

Галина Міняйло, активістка Миколаївського обласного національно-культурного товариства білорусів «Голас Радзімы»

Етнічні литовці Києва святкують 101-річницю відновлення Литовської держави

16 лютого – День відновлення Литовської Держави.

Це велике свято, що поєднує всіх нас в одну сім'ю – йдеться у повідомленні Київського товариства литовської культури ім. Майроніса. Понад 100 років тому Литовська Рада під керівництвом Йонаса Басанавічюса одностайно проголосила відновлення незалежності Литви як самостійної демократичної держави.

Країна із багатовіковою історією про-

Продовжилося святкування о 12.00 на історичному місці – Замковій горі, на Подолі. Це місце вже стало традиційним для відзначення литовцями Києва важливих подій в історії Литви. Ще з середини XIV до середини XVI ст., коли ці землі були у складі Великого князівства Литовського, на Замковій горі стояв замок-фортеця литовського воєводи. Величні пагорби та навіть повітря цього місця наповнені важливими історичними подіями, що супроводжували і українську, і литовську історію. Вважають, що найперша резиденція князя Кия ще до будівництва Києва, розташовувалась саме тут. Тож, не дивно, чому Замкова гора так об'єднує як українців, так і литовців.

тягом тривалого часу боролася за право свого існування. Литовський народ відвоював свою незалежність знову і знову, демонструючи неабияку силу духу, патріотизму, послідовності у прагненні до демократичного розвитку.

Литовці всього світу пишаються своєю країною, її надзвичайною природою, історією, оберігають мову, гуртуються для того, щоб зберегти це та розвивати надалі.

Цьогорічне святкування річниці відновлення незалежності Литви для членів Київського товариства культури ім. Майроніса розпочалося об 11.00 урочистим виконанням литовського гімну біля Литовського скверу. В цей святковий сонячний лютевий день на Софійську площу прийшли як члени Товариства, так і їх українські друзі, члени родин. Учасників свята привітав Надзвичайний і Повноважний Посол Литви в Україні пан Марюс Януконіс. Дзвінко та радісно звучали національні литовські пісні у виконанні дитячого хору «Зернятко».

Вікторія Кирилюк

Анонс. Відзначення Національного свята Республіки Болгарія — Дня звільнення від османського поневолення

Українська федерація товариств зв'язків із зарубіжними країнами Товариство «Україна-Болгарія» відзначає Національне свято Республіки Болгарія 3 Березня – День звільнення Болгарії від османського рабства.

СПІЛЬНО з Посольством Республіки Болгарія в Україні 5 березня відбудеться захід за участю священиків та активу Товариства біля встановленого у Києві Пам'ятника Героям-визволителям.

У програмі після поминального слова священиків виступлять Голова Товариства, представники Посольства та учасники зібрання. Відбудеться покладання квітів.

На запланованому заході пригадають та вшанують героїчних визволителів, які відвоювали свободу Болгарії після п'ятивікового поневолення.

Масний четвер у Кропивницькому

Громадське об'єднання поляків «Полонія» ім. К. Шимановського щорічно організовує відзначення польських національних свят, музичні фестивалі ім. Кароля Шимановського, вечори польської поезії, танцю тощо; опікується популяризацією польської культури, зокрема, шляхом запровадження відділень польської мови в навчальних закладах міста, поширенням відомостей про славного земляка К. Шимановського, встановленням контактів із культурно-освітніми установами та державними органами Польщі тощо.

тики, обажаки й інші солодощі, принесені учасниками, а також Мажанна, виготовлена родиною Кочерженків.

Анжела Таран та Юлія Тарасова підготували для дітей рухливі ігри та танці. Для дорослих теж можна було знайти цікаві розваги. Вони із задоволенням вчилися танцювати стародавній польський танець «Полонез». Ведучою свята була бабця, яка запрошувала учнів поль-

У цьому році, 28 лютого, ГО поляків «Полонія» ім. К. Шимановського (Голова Олександр Полячок) святкували Масний четвер. Це традиційне польське свято, яке відзначають за тиждень до Великого посту. Цього дня поляки веселяться і розважаються. Цьогоріч святкування відбулося у НВК «Кіровоградський колегіум».

Учні польської недільної школи (вчителі – Галина Зенюк, Ольга Зубричева та Олена Тетерко) цікаво розповіли про традиції цього свята, переглядали відеофільм. У Польщі в цей день традиційно господині випікають пончики, фаворки та хрустики, обажанки (калацики), аби людям щастило в житті. Із соломи виготовляють солом'яну Мажанну (Марену) чи «Цомбера». На нашому святі теж були пончики, хрус-

ської недільної школи до виступів та конкурсів (роль бабці виконував Андрій Захаренко). Зі сцени лунали чудові пісні та вірші польською мовою. Діти разом із дорослими брали участь у веселих іграх та конкурсах, водили хороводи. На завершення цього дійства усіх пригощали смаколиками. Свято пройшло на хвилі позитиву та незабутніх емоцій.

Світлана Ніколаєвська

20 лютого — День Героїв Небесної Сотні

*А сотню вже зустріли небеса...
Летіти легко, хоч Майдан ридав...
І з кров'ю перемішена сльоза...
А батько сина ще не відпускав...
Й заплакав Бог, побачивши загін —
Спереду — сотник, молодий, вродливий,
І юний хлопчик в касці голубій,
І вчитель літній — сивий-сивий...
І рани їхні вже не їм болять...
Жовто-блакитний стяг покритий їм тіло...
Як крила ангела, злітаючи назад,
Небесна Сотня в вирій полетіла...*

Л. Максимлюк

Щорічно 20 лютого згідно з Указом Президента від 11 лютого 2015 року «Про вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні» відзначається День Героїв Небесної Сотні.

САМЕ в ці дні, п'ять років тому, під час Революції Гідності, протистояння між українським народом і тодішнім режимом сягнуло свого піку. 20 лютого 2014 загинуло найбільше активістів Майдану. Наступного дня, 21 лютого 2014 року, офіційна влада України юридично визнала жертвами загиблих мітингувальників Майдану. Цього ж дня на Майдані відбулося прощання із загиблими повстанцями, яких у жалобних промовах назвали «Небесною Сотнею», а під час прощання із загиблими лунала жалобна пісня «Плине кача...», яка стала українським народним реквіємом.

На шляху до незалежності український народ неодноразово втрачав своїх найкращих синів і дочок. У довгому списку патріотів, які загинули в боротьбі за краще майбутнє нашої держави — і Героїв Небесної Сотні. Саме вони, у 2014 році, заплатили за перемогу найвищу ціну — власне життя. Та чи може бути забутою кров Героїв, пролита на вулицях Києва? Вдивляючись в обличчя Героїв і на думку спадає лише одна відповідь — НІКОЛИ!

Герої справді не помирають, коли пам'ять про них не розчиняється з плином часу, зі зміною покоління, а живе в серцях і головах всіх живих. Та помиляються ті, хто вважає, що достатньо тільки гарних слів і поіменної згадки загиблих. Наша шана Героям — у продовженні боротьби за ідею бути вільними.

«Колись настане день, закінчиться війна...», — співає Святослав Вакарчук.

Та ті, кого забрали небеса, уже не повернуться. Героїчна самопожертва звичайних людей повинна спонукати до безмежної гордості і жаги виправдати цю невинну кров. Події на Майдані виявили вражаючу незламність, патріотизм та хоробрість захисників України, які ціною свого здоров'я і життя боронили незалежність та цілісність нашої держави.

Необхідно розуміти, що останній подих кожного Героя Небесної Сотні був задля кожного з нас і з надією на нас. Ми не знаємо, що чекає на нас у майбутньому, та тільки за нами право його створювати уже сьогодні. У це вірив кожен Герой Небесної Сотні, який уже не зможе побачити цього майбутнього, початок якому дала його героїчна смерть за Україну.

Герої не вмирають!

Вони завжди залишаються в наших серцях...

Сльози на очах, свічки та червоні гвоздики.

На Майдані вшанували пам'ять Героїв Небесної Сотні

У Києві 18 лютого пройшов пам'ятний вечір на честь героїв Небесної Сотні. У Михайлівському соборі, який під час Революції Гідності став прихистком для майданівців, відбувся молебень. Після цього учасники акції запалили лампадки та пройшли з ними через вулиці Трьохсвятительську, Грушевського, Інститутську до Меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні, де поклали квіти і запалили свічки.

Сумний список Героїв Небесної Сотні відкрився 22 січня 2014 року, коли від вогнепальних поранень під час сутичок у центрі столиці загинули активісти Майдану Сергій Нігоян та Михайло Жизневський. Того ж дня в лісі під Києвом було знайдено тіло із слідами тортур активіста Юрія Вербицького. До 18 лютого 2014 року вже налічувалось 9 загиблих.

З 18 по 20 лютого на Майдані загинуло найбільше людей — 78 осіб, після 20 лютого — ще 20. Усі вони увійшли до меморіалу борців за українську Незалежність — до Небесної Сотні.

Хода пам'яті з вшанування перших загиблих Героїв Небесної Сотні відбулася в центрі столиці. Серед учасників акції були як цивільні, так і бійці Збройних сил, а також друзі і рідні загиблих майданівців.

Учасники заходу зібралися на Майдані Незалежності. З державними та червоно-чорними прапорами, з портретами героїв у руках вони пройшли по Хрещатику до Європейської площі і звідти до стадіону Динамо імені Валерія Лобановського. До кожного пам'ятного місця, де загинули Герої, люди підходили, молилися, співали пісню «Плине кача», а також поклали свічки та квіти.

Пам'яті пані Вікторії Радік

11 лютого 2019 року минуло вже два роки від того дня як відійшла у вічність пані Вікторія Радік

Всі ми пам'ятаємо її як видатну творчу особистість, яка зробила великий внесок у справу розвитку польського етнічного руху в Україні.

У листопаді 1989 року з ініціативи пані Вікторії — на той час хормейстера Національного театру опери і балету ім. Тараса Шевченка — було створено українсько-польський молодіжний фольклорний ансамбль «Ластівки-Jaskółki», метою якого був розвиток творчої співпраці та міжособистісних і громадських контактів між польським та українським народами за допомогою популяризації народної музики, а також дослідження культурної спадщини обох країн.

За роки свого існування ансамбль «Ластівки-Jaskółki» завоював популярність і визнання як в Україні, так і в Польщі. Колектив цей багаторазово брав участь у міжнародних фестивалях, був постійним учасником концертних програм, спрямованих на зміцнення взаєморозуміння і співпраці між польським і українським, а також усіма іншими народами.

За великі досягнення в царині розвитку культури, освіти молоді та активну концертну діяльність ансамбль був нагороджений багатьма дипломами, грамотами та листами подяки, серед іншого від: Державного комітету України у справах національностей та міграції (2004 р.), установ культури, науки, освіти, громадських організацій, національних товариств, Головного управління з питань культури Київської міської державної адміністрації (1997 р.), Ради національних товариств України (1999, 2000, 2004 рр.)

Саму ж пані Вікторію за заслуги в галузі популяризації польської культури, Міністерство культури і національної спадщини Польської Республіки нагородило Почесним знаком «Заслужений діяч польської культури».

Пані Вікторія Радік була не тільки творчим, але також і активним та відомим в Україні громадським діячем. Вона була членом Правління Спілки Поляків України, протягом 25 років була Головою Київського Національно-Культурного Товариства Поляків «ЗГОДА».

Активно працювала пані Вікторія також у Раді національних спільнот України, роблячи великий внесок у справу зміцнення дружби між представниками всіх етносів, які живуть у нашій країні. За це її завжди будуть пам'ятати всі, хто співпрацював з нею на цій шляхетній ниві.

Олег Крисін,

Голова Київського Національно-Культурного Товариства Поляків «ЗГОДА»
при Спілці Поляків України

Ювілеї видатних українців у лютому

Дмитро МІЛЮТЕНКО

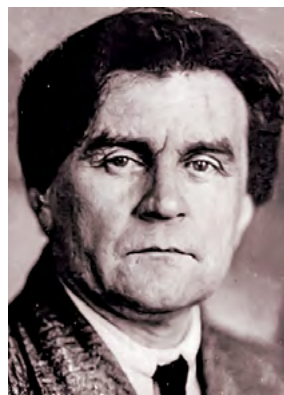
21 лютого — 120 років тому (1899) народився Дмитро МІЛЮТЕНКО, український актор, народний артист СРСР.

Виступав на сценах театрів "Березіль", згодом у Харківському українському драматичному театрі ім. Т. Шевченка, Українському драматичному ім. І. Франка в Києві. У 1936 році разом з Н. Ужвій, А.Бучмою і деякими іншими акторами був запрошений до Київського українського драматичного театру ім. І. Франка, де працював до кінця життя. Зіграв понад 200 ролей у фільмах, зокрема: «Тарас Шевченко»(1951) — Усков; «У степах України»(1952) — Часник; «Олекса Довбуш»(1959) — Пшеремський.

У 1943-1945 роках очолював фронтову бригаду артистів, яка обслуговувала Третій Український фронт.

Знімався в кіно з 1931 року. У 1946-1966 роках викладав у Київському театральному інституті (нині Київський національний університет театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого).

Помер 25 січня 1966 року від інфаркту в Ташкенті (Узбекистан), де перебував на зйомках фільму «Криниця для спраглих». Кінорежисер Ю. Іллєнко присвятив цей фільм пам'яті артиста. Похований у Києві на Байковому кладовищі.

Казимир МАЛЕВИЧ

23 лютого — 140 років із дня народження Казимира МАЛЕВИЧА (1879), художника, теоретика мистецтва, педагога, який народився в Києві, в українсько-польській католицькій сім'ї.

Став одним із засновників абстрактного мистецтва. 1915 року започаткував новий модерністський напрям у мистецтві — супрематизм. 7 грудня 1915 року вперше виставив картину «Чорний квадрат на білому тлі», яка перетворилася на ікону абстрактного мистецтва.

У 1927 Казимир Малевич переїхав до Києва, де зусиллями Миколи Скрипника йому було створено нормальні умови для творчості.

Публікував статті на мистецьку тематику в журналі «Нова генерація» (1928–1929) у Харкові. У 1927–1930 викладав у Київському художньому інституті

Помер художник в Ленінграді 15 травня 1935 року, похований під Москвою.

Українська діаспора: історія та сучасність

УКРАЇНЬКА ДІАСПОРА – таке збірне визначення української національної спільноти поза межами української національної території – відіграє величезну роль у міжнародній спільноті, бо є важливим демографічним, інтелектуальним, соціально-культурним та інформаційним ресурсом України. Саме тому важливою є співпраця з діаспорою.

Розуміння і всебічне вивчення феномена зарубіжного українства, його причин, наслідків для культури народу, перспектив – сьогодні як ніколи на часі, у першу чергу тому, що ця сув'язь питань десятиліттями була закритою темою (а для української глибини – ще й до сьогодні малодоступною), по-друге, тому, що діаспора відіграла і продовжує відігравати непересічну роль у долі народу, його культурі, особливу роль у міжнародних контактах нашої держави, і, по-третє, сьогодні ми є свідками нової хвилі «заробітчан», які можуть поповнити нашу діаспору в країнах світу.

СЬОГОДНІ підрахувати, яку частину світової спільноти складають українці, надзвичайно складно. Багато хто отримав громадянство тієї країни, в якій нині живе. Чимало й таких, які про своє українське походження навіть не здогадуються, бо народилися в іншій державі, куди колись емігрували їхні предки.

Українці в європейських країнах

Франція

Перші згадки про українців у цій державі мають глибоке історичне коріння. 1051 року французький король Генріх I (1031-1060) одружується з дочкою київського князя Ярослава Мудрого – "тестя Європи" – Анною. Остання після смерті чоловіка була регенткою при малолітньому синові Філіппові, брала активну участь у державних справах, і на одному з документів зберігся її власноручний підпис кирилическими літерами: "Анарѣина", тобто Annaperegina (Анна королева).

АНАРѢИНА

Далі у вісімнадцятому столітті Франція стала домом для великого загону українських козаків на чолі з Григорієм Орликом. Яскраву сторінку в історію цієї країни вписав син українського гетьмана в екзилі (у вигнанні) Пилипа Орлика – Григій. Сюди він потрапив завдяки покровительству французького посла у Варшаві де Монті і шведського – Унліха. Перебуваючи у званні генерал-поручика армії Людовіка XV та будучи членом таємної двірської ради «Секре де Рюа», прославився як гнучкий дипломат. Слід зауважити, що вдячні французи назвали

його ім'ям один зі своїх найбільших аеропортів «Орлі». Деякі історики навіть вважають цей загін першою хвилею української еміграції.

Найбільше ж українців переселилися до Франції на початку XX століття (1905-1930 рр.). Серед переселенців були полонені і політичні емігранти, селяни та робітники з Галичини та Волині. Після закінчення Другої світової війни у Франції, так само як і в Німеччині, залишилося немало українців з числа примусово вивезених на роботу та військовополонених. Таким чином, у цілому формування етнічної української групи в цій країні було завершено до середини двадцятого століття.

Треба зазначити, що українська етнічна група дещо втратила мовну традицію, але інтерес до вивчення української мови у французів (і особливо українців за етнічним походженням) професійний: вона викладається в Сорбонському університеті в Парижі в Інституті східних мов і цивілізацій. Центром українського наукового життя є містечко Сарсель, де з 1951 року діє європейське відділення Наукового товариства ім. Т.Г.Шевченка, а також зосереджена головна редакція багатотомної «Енциклопедії українознавства».

Культурна активність української громади завдячує таким талановитим митцям як художники і скульптори: М. Башкирцева, М.Парашук, О.Архипенко, С.Левицька, М.Кричевський, В.Хмельюк, О.Мазурик, А.Сологуб; композитори І.Вовк, В.Гридіні, Г.Пономаренко, Т.Якименко.

У Франції протягом 30 років жив і творив видатний український політичний і громадський діяч, письменник, драматург, художник Володимир Винниченко.

Німеччина

Перше масове поселення українців на німецькій землі пов'язане з Першою світовою війною, коли в таборах для полонених у Німеччині та Австрії опинилося близько двохсот тисяч вихідців з України. З цього часу і до початку Другої світової війни потік емігрантів з України не припинявся: у роки громадянської війни сюди емігрували політичні біженці, а у 1939 році - українці Закарпаття, Галичини та Польщі. Другу хвилю німецької еміграції склали примусово вивезені з України гастарбайтери, колишні полонені та представники збройних націоналістичних формувань - загалом близько 300 тисяч. На сьогодні українська етнічна група тут нараховує близько 20 тисяч

чоловік, які компактно проживають у землях Баварії, Нижньої Саксонії, Гессена та Північної Рейн-Вестфалії.

Велика еміграція зумовлює і велику кількість інституцій, що мають обслуговувати національні, культурні та освітні потреби. Переважно це суботні або недільні українські школи при релігійних спільнотах. Більш високі школи українства - Український Вільний університет у Мюнхені та Регенсбурзі, Український техніко-господарський інститут.

Серед найвидатніших культурних діячів української еміграції в Німеччині слід згадати письменників І.Багряного, Ю.Клена, істориків Н.Полонську-Василенко, Д.Чижевського, фізиків О.Смакулу і Б.Раєвського, співака М.Менцинського та ін.

У Німеччині, за даними Федерального відомства статистики, проживає більше 120 тисяч громадян України. Ще декілька десятків тисяч українців, які багато років проживають тут, вже отримали громадянство Німеччини.

Активісти українських громад у Німеччині завжди намагалися спрямувати діяльність на підтримку й популяризацію своєї батьківщини.

Данія

Початок формуванню української діаспори в Данії поклали події після Першої світової війни, коли з окупованих Польщею та Росією українських земель до країн Європи почали виїжджати вояки УНР, Української галицької армії, інтелігенція. Невеличка частка потрапляла до Данії, що тривалий час залишалася фактично нейтральною країною й менш економічно постраждалою.

Втім значна хвиля міграції відбулася після Другої світової війни, коли до Данії прибули борці з радянським режимом, а також колишні військовополонені, що не забажали повертатися до Радянського Союзу. Значний внесок в організацію українців у громаду зробила греко-католицька церква.

Найбільша хвиля мігрантів-українців до Данії почалася після розпаду Радянського Союзу та постановою незалежної України.

За різними підрахунками українців в Данії нараховують від 7,5 до 10 тис. осіб. Таке велике число зумовлене тим, що багато українців перебувають у Данії тимчасово, працюючи на фермах упродовж 2-3 років, згідно з програмою стажування у сільському господарстві. Є дві великі фахові групи українців: працівники у сільському господарстві та працівники у галузі комп'ютерних технологій. Переважно всі студенти-українці в Данії групуються регіонально та за місцем походження. Станом на тепер громади організовані у містах Копенгаген, Ікаст, Ольборг, Вайле, Рандерс.

«Українськими організаціями Данії за сприяння Посольства у м. Рандерс (Ютланд) було проведено перший фестиваль «Дні української культури в Данії» (2018 р.)

На території країни функціонують декілька українських організацій. Дансько-Українське Товариство засноване у 1992 році. Товариство спрямовує свою діяльність на зміцнення політичних, економічних, культурних та людських зв'язків між Данією та Україною. Дансько-Українське Товариство інформує про стан справ в Україні, працює над тим, аби посилити зв'язки між Данією та Україною, поширити обізнаність датчан із українською історією, мовою, культурою. Українська молодіжна організація «Ластівка» є осередком українців та представляє українську діаспору в Данії. Засновники прагнуть об'єднати українців та прихильників української культури в інформаційній, культурній та суспільно-громадській площині.

Українська діаспора – це посол нашої Батьківщини в країнах компактного поселення українців. Це потужна сила, яку незалежна Україна, що зіткнулася з такими великими викликами як війна, окупація, демографічна криза, сьогодні не може дозволити собі втратити. Це величезний багатомільйонний ресурс, який можна і треба використовувати в інтересах нашої держави. Зарубіжні українці є носіями знань про Україну. Вони внесли (і до сьогодні вносять) вагомий вклад у загальний розвиток культури, науки, мистецтва, літератури українського народу. Про потужнішого друга, союзника, лобіста годі й мріяти.

Крилатий вислів Джорджа Сантаяни «ті, хто не пам'ятають своєї історії, не знатимуть майбутнього» підкреслюють головну роль української діаспори – збереження історичної пам'яті українського народу, а значить її майбутнього, її незалежності.

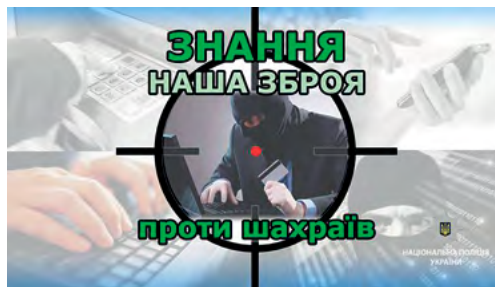

Довічне утримання або як не потрапити в пастку шахраїв

Публікуємо у цьому номері «НД» відповіді на деякі запитання наших читачів про те, що потрібно знати для укладення договору довічного утримання.

За законодавством України, договір довічного утримання (догляду) – такий договір, за яким одна особа (відчужувач) надає у власність зовсім іншій особі (набувачеві) житлову квартиру, будинок, або їх частину, іншу нерухомість або рухоме майно. Але взамін на це набувач зобов'язаний забезпечити відчужувачу відповідне утримання та (або) догляд довічно (Глава 57, статті 744-758 Цивільного кодексу України). Юридично договір довічного утримання можна укласти з будь-яким власником нерухомості, незалежно від його віку, але практично завжди кимось «утримуються» літні люди, що потребують догляду і матеріальної підтримки, і які можуть за це передати житло, яке їм належить.

Нерідко люди похилого віку в кінці життя залишаються абсолютно самотніми, у той час як їм потрібен постійний догляд. Одним із виходів у цій ситуації є пошук людей, готових забез-

печувати догляд за людьми похилого віку за квартиру, яка перейде у їхню власність після смерті літньої людини. Через явну комерційну складову така угода викликає багато суперечок: деякі вважають її аморальною, деякі, навпаки, підтримують ідею, що дозволяє молодим отримати власне житло без багаторічних виплат іпотеки.

З одного боку особа, яку утримують, може постраждати через недобросовісність утримувача, його безвідповідальність, залишаючись у своєму похилому віці беззахисною. З іншого боку, утримувач ризикує бути використаним особою, яку він утримує протягом значного періоду, а така особа потім нібито з «об'єктивних» причин односторонньо відмовляється і розриває даний договір довічного утримання.

Такий договір завіряється нотаріально. Зміст договору визначається за погодженням сторін, але є деякі умови, додержання яких є обов'язковим:

- має бути передбачене право власника житла мешкати в ньому до самої смерті;
 - має бути вказана вартість житла;
 - має бути вказаний розмір утримання і порядок його виплати;
 - обов'язковим є пункт для набувача про те, що випадкова загибель або пошкодження житла не звільняє його від обов'язку виплачувати довічне утримання до самої смерті його власника;
 - Крім того, зазвичай, вказуються обов'язки утримувача здійснювати прибирання, ремонт житла, оплачувати лікування і санаторно-курортний відпочинок власника житла, що повинно підтверджуватися документально.
- Також важливо звернути увагу на особливу небезпеку для набувача житла за договором довічного утримання, яка криється у заздалегідь спланова-

них недобросовісних діях власника житла, які неможливо ані виявити, ані спрогнозувати.

Дуже часто зустрічаються наступні хитрощі недобросовісних осіб, яких утримують за договором: скориставшись довірливістю і безтурботністю утримувача, який не фіксував документально виплату грошей на утримання, інші понесені витрати, власник житла звинувачує його в невиконанні умов договору, супроводжуючи це позовом про розірвання договору. Тому у договорі важливо чітко вказувати роботу, яку ви повинні робити, її обсяг (наприклад кількість разів прибирання на день, відвідувань тощо), варто зберігати чеки та інші документи, що підтверджують ваші витрати. Забезпечивши себе медичною довідкою, старий «аферист» може стверджувати, що не розумів значення своїх дій на момент укладення договору.

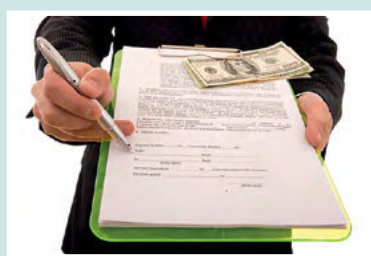
Ситуація ще більше погіршується, якщо пенсіонер дійсно знаходився на обліку в психіатричній установі. Крім того,

як свідчить практика, така ситуація може виникнути і тоді, коли зі смертю утримувача особи її родичі-спадкоємці звертаються до суду з позовом про визнання договору утримання незаконним через неможливість усвідомлення особою власних дій під час підписання такого договору. Тому, щоб виключити дану ситуацію, треба заздалегідь перевірити, чи перебуває особа, яка буде утримуватися, на обліку в психіатричних установах. Більше того, варто перевірити інформацію також щодо того, чи не стоїть дана особа на обліку у нарколога.

Нерідко «працюють» слісні скарги людей похилого віку в різні інстанції (включаючи правоохоронні органи) про те, що вони стали жертвою шахрайства, з подальшим зверненням їх до суду з вимогою розірвання договору довічного утримання. Судові ж та інші державні органи, у переважній більшості випадків приймають сторону пенсіонерів і набувач житла, який нарався на недобросовісного пенсіонера, практично із стовідсотковою вірогідністю залишиться і без житла, і без відшкодування понесених витрат.

Важлива порада: підтримуйте розмови контакт із сусідами, розкажіть їм про те, як ви допомагаєте особі, що утримується, адже вони в подальшому можуть позитивно свідчити і бути на вашому боці у разі, коли справа торкнеться недобросовісності відчужувача.

Цивільний кодекс України. Стаття 756.

Правові наслідки розірвання договору довічного утримання (догляду)

1. У разі розірвання договору довічного утримання (догляду) у зв'язку з невиконанням або неналежним виконанням набувачем обов'язків за договором, відчужувач набуває право власності на майно, яке було ним передане, і має право вимагати його повернення.

У цьому разі витрати, зроблені набувачем на утримання та (або) догляд відчужувача, не підлягають поверненню.

2. У разі розірвання договору у зв'язку з неможливістю його подальшого виконання набувачем з підстав, що мають істотне значення, суд може залишити за набувачем право власності на частину майна, з урахуванням тривалості часу, протягом якого він належно виконував свої обов'язки за договором.

Безсумнівно, договір довічного утримання (догляду) – складний документ, але – це досить хороший варіант взаємовигідної домовленості між людьми. Між тими, які бажають набути право власності на житло, але у яких немає необхідної грошової суми для цього і тими, хто бажає, але не може забезпечувати себе в певних повсякденних, життєвих потребах.

Всеукраїнська гаряча телефонна лінія з цих питань – 0-800-213-103 (цілодобово та безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів в межах України).

Безкоштовний семінар «Договір довічного утримання або як не потрапити в пастку шахраїв»

26 лютого у Центральній районній бібліотеці ім. Євгена Плужника м. Києва відбувся правоосвітній семінар з теми «Договір довічного утримання або як не потрапити в пастку шахраїв».

ЗУСТРІЧ провів директор Четвертого київського місцевого центру з надання безоплатної вторинної допомоги С. М. Бреус. До участі в заході були запрошені кияни, які цікавляться питаннями практичних аспектів реалізації власних конституційних прав та законних інтересів. На семінарі «Договір довічного утримання або як не потрапити в пастку шахраїв» вони дізналися, яким чином укладається договір довічного утримання, у яких випадках договір довічного утримання припиняється, а також правові наслідки розірвання договору довічного утримання.

ДОВІДКА. Центральна районна бібліотека ім. Є. Плужника є одним з улюблених культурних просторів, на базі якого організовується безліч різних подій, що служать для цікавого проведення часу в Києві.

Ця установа культури, в стінах якої ведеться робота з молоддю, народжуються і розвиваються творчі колективи, організовуються покази художньої самодіяльності.

Але центральна районна бібліотека ім. Є. Плужника – ще й установа духовна. Для туристів храм буде представляти інтерес як зразок архітектури і традиційної культури, частий пункт екскурсійної програми. Це також центр релігійного життя Києва, місце зібрання віруючих і проведення богослужінь.

Також це місце створене для тих, хто любить читати, але не хоче часто купувати книги. Тут можна скористатися читальним залом або оформити абонемент. Співробітники бібліотеки допоможуть працювати з каталогом.

Тут же знаходиться музей. Відвідування музеїв – тихий спосіб провести час, який до душі самим різним людям. Вони являють собою оживу історію і дозволяють відвідувачам розширити кругозір.

Також тут відкритий театр. Театр – це завжди вражаюче видовище і непідробні емоції. До чого пояснення? Приходьте і відчуйте самі. Ознайомитися з афішею на майбутні спектаклі ви можете в квитковій касі театру.

Детальнішу інформацію ви можете знайти на сайті shevcbs.kiev.ua.

Куди цікаво поїхати навесні: маловідомі місця України, які варто побачити

У багатьох країнах світу окрім великих міст є безліч селищ, маленьких містечок, дивних споруд, створених природою, які своєю красою викликають невідоме здивування. Представляємо вам маловідомі місця України, які варто відвідати цієї весни. Ми впевнені, що після подорожі у вас залишаться незабутні враження...

(Продовження. Початок у попередньому номері газети)

ОЛЕШКІВСЬКІ ПІСКИ

Географія: за 30 км на схід від міста Херсон у Цюрупинському районі.

Олешківські піски – не тільки природне диво України, а й найбільша пустеля Європи (деякі науковці щоправда виділяють їх як другий піщаний масив у цій частині континенту). Пустелю умовно поділяють на 7 арен, кожна з яких відрізняється природними та кліматичними особливостями. Вона складається з чисельних барханів заввишки близько 5 м (окремі сягають висоти 20 м), що пересуваються завдяки дії вітру. Влітку температура піску сягає 75°C, крім того тут рідко йдуть дощі, а іноді трапляються навіть піщані бурі.

ТАРАКАНІВСЬКИЙ ФОРТ

Географія: поблизу села Тараканів Дубенського району Рівненської області, в мальовничій місцевості над річкою Іквою. Неповдалі проходить автомобільна траса Київ–Чоп.

Споруди дуже красиві, навіть загадкові, проте не забувайте дивитись під ноги, оскільки можна потрапити в глибокі ями та пастки. Також варто взяти з собою теплий одяг: в підземних тунелях дуже сиро.

Тараканівський форт важко назвати фортецею чи замком. Своїм зовнішнім виглядом він нагадує скоріше частину оборонної споруди, яка залишилась українцям після третього поділу Польщі в кінці XVIII століття.

ПЕЧЕРА «ОПТИМІСТИЧНА»

Географія: поблизу села Королівка Борщівського району Тернопільської області.

Печера «Оптимістична» гіпсова печера, геологічна пам'ятка матінки природи загальнодержавного значення в Україні, а ще вона занесена до Книги рекордів Гінесса як найдовша у світі гіпсова печера, найдовша печера Європи та друга (після Флінт-Рідж-Мамонтової у США) за довжиною серед печер світу. Це складний за будовою лабіринт гrotів, галерей та ходів, що мають різну форму та розміри. У верхній частині 20-метрового пласту гіпс має темно-бурий колір, у нижній – жовтувато-сірий. Освітлення, яке повсюди розташоване в кам'яниці, додає їй магічного вигляду, зачарує навіть вибагливих мандрівників.

ПОДІЛЬСЬКІ ТОВТРИ

Географія: Національний природний парк «Подільські Товтри» розташований у Хмельницькій області в межах кількох її районів: Городоцького, Кам'янець-Подільського та Чемеровецького.

Подільські Товтри включають у себе місця, про які ми вже писали вище: Бакота, Китайгород та Субіч. Національний природний парк «Подільські Товтри» входить до 7-ми природних див України і не скористатися можливістю оглянути його найцікавіші місця було б шкода. В національному парку діють і створюються нові туристичні маршрути: піші та кінні, водні, лижні, автомобільні та велосипедні. Серед них одно – та багатоденні, пізнавальні й оздоровчі, з виїздами на конях і плаванням на човнах, риболовлю і полюванням, з відвідуванням мінеральних джерел, природних та історичних пам'яток. Тут дійсно є на що подивитись і чим полюбуватись!

БАЗАЛЬТОВІ СТОВПИ

Географія: село Базальтове Костопільського району Рівненської області.

Їхня масивність, безперечно, вражає, а ще зі стовпів б'є вода. У тих, хто там побував, є можливість побачити політ лелеки за кілька метрів від себе і сфотографувати її. Варто сказати, що базальтові стовпи – не єдине визначне місце Костопільщини. Якщо ви вирішили побачити всі пам'ятки місцевості, вам варто рухатись таким маршрутом: Музей лісу (розташовується за кілометр від Костополя), Костопільський районний музей, урочище Гутвин або базальтові стовпи.

ПЕЧЕРНИЙ МОНАСТИР

Географія: село Розгірче Стрийського району Львівської області.

Це цілий монастирський комплекс який знаходиться в печерах і представляє собою унікальний зразок наскельного сакрального будівництва XIII-XVI століть.

Всі, хто відвідує Сколе, має нагоду завітати й у село Розгірче, щоб побачити Печерний монастир. Він знаходиться на пагорбі, звідки відкривається прекрасний краєвид на всю навколишню місцевість і долину річки Опір. Найбільш цікавим і вивченим в архітектурному відношенні є основний скельний масив. У ньому вибито три печери, які знаходяться на двох рівнях. На другий поверх монастиря ведуть видовбані сходишки в декількох місцях. На нижньому ярусі розташовувались житлові приміщення, а на верхньому – церква, на місці якої зараз розташована маленька ікона, яка встановлена у 2003 році. Також постійно є залишки свічок та квітів.

Чудові країни світу для подорожей весною 2019 року

Якщо ви запланували відпустку весною 2019 року, то вам просто необхідно відвідати одну із вказаних нижче країн. Вас чекає казкове містечко в Колумбії, таємничий Непал, веселий Амстердам, життєрадісний Копенгаген.

Велосипеди, казкові будиночки, смачні сири, навіть легалізовані наркотики – це неповний список відомих слів про Амстердам.

Колоритне європейське місто найкраще відвідати в кінці квітня. В останню суботу другого весняного місяця тут святкують День Короля: обов'язково вдягнуть щось помаранчеве, щоб повністю відчувати урочистий настрій голландців. До того ж, у цей період саме пік цвітіння тюльпанів. Так що яскравих барв ніяк не уникнути.

Березень – один із найспекотніших і найсухіших місяців у Картхені, і це ідеальний час для мандрівки по цьому океанічному центру колоніальної епохи. Тут можна бродити по старому місту, яке знаходиться під захистом ЮНЕСКО, або проводити час на пляжі. В районі Getsemani легко відчувати вуличне життя колумбійців.

Кінець березня – найкращий час для відвідування Копенгагена, якщо ви любитель лакриці (солодкі, яка міститься у багатьох кондитерських виробів), прохолодної весни і напівпорожніх кафе. Складіть компанію данцям на «Святі лакриці» і відпочинете в затишному ресторані після тривалого вивчення вулиць міста. І, звичайно, відвідаєте Музей воскових фігур Луї Тюссо (правнука знаменитої мадам Марі Тюссо) — тут представлено понад 200 воскових фігур, зали королів, політиків і державних діячів XX століття, художників, музикантів, є галерея казкових персонажів і підвали жахів.

Екзотическое государство Непал достопримечательности которого словно магнитом притягивают экотуристов, желающих полюбоваться дикой природой

Майское полнолуние – вот причина поехать в Непал весной. Мало того, что именно в ночь полнолуния празднується день рождения Будды, так еще и буддийский храм Сваямбунатх открывает свои двери только в этот день раз в году. Да и вообще, Катманду – место, где происходят неожиданные изменения, причина которых не только свежий воздух и физическая нагрузка во время «прогулок».

Фестиваль Гігантських Китайських ліхтарів у Києві

ВПЕРШЕ в Україні, на території Печерського ландшафтного парку (на Співочому полі в центрі Києва) було відкрито всесвітньовідомий фестиваль Гігантських Китайських ліхтарів. Відвідувачам були доступні 30 різних інсталяцій, створених із 15 000 лампочок і більше 2 кілометрів шовку. Над ними працювали майстри з Китаю близько двох тижнів, аби здивувати гостей заходу.

14 лютого, в День усіх Закоханих на столичному Співочому полі стартував перший в Україні фестиваль гігантських китайських ліхтариків. На території ландшафтного парку було встановлено близько 30-ти тематичних інсталяцій, присвячених китайській культурі.

Традиція відзначати свято китайських ліхтариків бере свій початок ще в Стародавньому

Китаї. Головним символом цього торжества став китайський дракон, який знаменує позитивне начало, благородство і велич жителів Піднебесної.

Продовжити цю світлу традицію вирішили і в Києві, провівши перший у Східній Європі фестиваль гігантських китайських ліхтариків. А оскільки відкриття фестивалю збіглося зі святом всіх закоханих, він став чудовим місцем для того, щоб незабутньо провести час.

Уже здалеку сяйво ліхтариків чітко можна було

розрізнити на тлі вечірнього неба. Проходячи під світловою аркою, гості нібито переносилися за часів китайських імператорів і ставали свідками чарівного дійства. Серед світових інсталяцій можна було дізнатися мотиви древніх народних казок і легенд Китаю. З одного боку розташувалося ціле поле з мерехтливих лотосів з павичами, з іншого – загадкові рожеві фламінго.

Головною ж скульптурою фестивалю був 40-метровий дракон, який світився і «дихав» вогнем.

Анонс. 30 березня в Києві стартує традиційний щорічний фестиваль «Французька весна»

«ФРАНЦУЗЬКА весна в Україні» – щорічний фестиваль французької культури в Україні. Фестиваль традиційно включає різноманітну кінопрограму (Фестиваль допрем'єрних показів, ретроспективи і нічний марафон короткометражного кіно «Довга ніч короткого метра», зустрічі з майстрами французького кіномистецтва), театральні вистави, концерти музичних колективів, художні виставки тощо.

Цього року – він пройде не тільки в столиці, але й в інших великих містах України. Для киян та гостей міста організатори вже готують цікаву франко-українську мистецьку програму.

Відкриття фестивалю вже традиційно відбудеться на Софійській площі, його супроводжуватиме феєричне шоу. Про це повідомила прес-служба КМДА.

Метою «Французької весни», як і завжди, є налагодження міжкультурних зв'язків між двома країнами. Але першочерговою метою є й активна комунікація між представниками творчої інтелігенції. Наразі відома повна програма фестивалю.

Цьогоріч головною темою «Французької весни 2019» стали кольори. Над іншими на фестивалі домінуватимуть жовтий та блакитний як символічні для України.

Ответы на сканворд, опубликованный в НД № 1(17)

По горизонталі: Тапочки. Мотобол. Лес. Трио. Слово. Предлог. Алла. Закоулук. Каюта. Монстр. Пятка. Криминал. Сплав. Дюжина. Арно. Век. Каторга. Степ. Етан. Стог. Абвер. Дно. Тропа. Рак. Посланник. Блант. Краб. Лоза. Коловорот.

По вертикалі: Доярка. Солдат. Белла. Посол. Турка. Просо. Чехол. Исток. Гам. Лукиан. Волан. Кнопка. Штатив. Секан. Плут. Кадр. Кси. Нрав. Локк. Кварта. Кап. Ост. Генштаб. Жан. Барс. Елка. Донор. Откат. Роцца. Алло. Тракт. Гопак. НЛО. Изо. Обо.

Щомісячна інформаційно-аналітична газета
Ради національних спільнот України «Національний діалог»

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ 2293 – 12843Р,
видано Міністерством юстиції України 06.10.2017 року
Видавець: ГО «Рада національних спільнот України»

Головний редактор: Михайло Роль
Випусковий редактор: Вячеслав Потапов
Верстальник: Олександр Антропов

Редакційна колегія: Голова – Ашот Аванесян
Члени редакційної колегії: Емір Валєєв, Олександр Божко,
Різнан Бабаєв, Микола Корєцький, Весєла Залогіна, Інєш Кдірова,

Кан Дєн Сік, Алла Потапова, Емма Бєньямінова, Сєргій Братчик, Альона Сєребряна

Адреса редакції: 01010 м. Київ, вул. Левандовська, 12

e-mail: ND-RNSU@ukr.net

Сторінка газети «НД» у Facebook:

www.facebook.com/NationalDialogueUKRAINE/

Секретаріат Ради національних спільнот України:

e-mail: radaspilnot@ukr.net, тел. +38 044 227 9865

Редакція може не поділяти погляди авторів статей. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Авторські статті не рецензуються і не повертаються. Оголошення та листи друкуються мовою оригіналу, реклама – лише державною українською мовою. Листування ведеться лише на

Українка увійшла до трійки «найталановитіших людей у світі»

Ксенія Симонова у лютому перемогла в американському шоу America's Got Talent

СИМОНОВА стала єдиною призеркою талант-шоу, яка не є американкою.

Українська художниця Ксенія Симонова, яка з грандіозним успіхом завойовує увагу аудиторії США, виборола третє місце в шоу «Америка шукає таланти. Чемпіони» (America's Got Talent).

Перед виступом Ксенія сказала: «Я вперше в Америці, і я представляю тут Україну, і хочу показати, що це гарне місце, де багато талантів».

«Це безмежно щасливий момент, який хочеться продовжити. Здорово бути в трійці найталановитіших в світі людей. Здорово брати участь в такому проєкті. Дякую Вам всім за Вашу підтримку!», – написала дівчина на своїй сторінці у Facebook.

Ксенія стала єдиною призеркою талант-шоу, яка не є американкою. У фіналі вона виступила з номером «I Love».

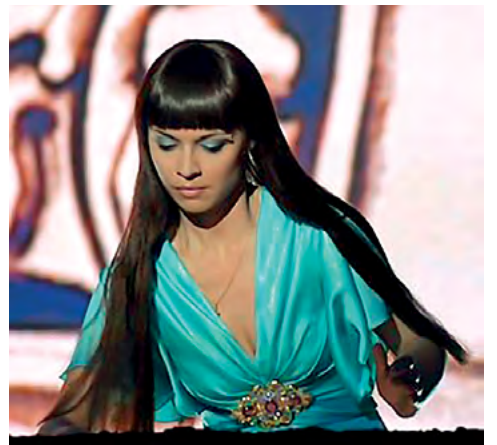
Українка намалювала «анімацію на піску» під назвою «Любов завжди перемагає». Це історія перемоги любові над смертю і перемоги життя над війною, повідомляє прес-служба художниці. Відео її номера з'явилося на офіційному YouTube-каналі

America's Got Talent. «Америка шукає таланти» (America's Got Talent) – проєкт на телеканалі NBC. Вперше шоу вийшло на екрани влітку 2006 року. Головний приз – один мільйон доларів.

Судді високо оцінили виступ Ксенії і прийшли в захват від її таланту. «Це було приголомшливо!», – в один голос твердили вони. Після вирішального виступу зал і судді шоу аплодували українці стоячи.

У коментарях багато глядачів також висловились, що Ксенія володіє неймовірним талантом. Відзначимо, що Симонова успішно веде не тільки художню діяльність, а й також пише і випускає книги. Ксенію також запрошують виступати на зарубіжні телепередачі. Вона гастролює з багатьма симфонічними оркестрами і виступає на різних фестивалях і великих заходах.

Ксенія Симонова – майстер пісочної анімації, переможниця телеконкурсу «Україна має талант», фіналістка російського телеконкурсу «Хвилина слави 2010», учасниця Євробачення – 2011 від України (разом з Мікою Ньютоном). У 2010 році Симонова отримала звання «Заслужений художник Автономної Республіки Крим», в 2013 році – «Заслужений діяч мистецтв України».

Оптична ілюзія із зеброю стала хітом Мережі

Нова оптична ілюзія із зебрами зацікавила соцмережі, спровокувавши бурхливе обговорення.

НЕЗВИЧАЙНИЙ кадр був зроблений у заповіднику Масаї-Мара біля кордону Кенії і Танзанії 45-річним фотографом з Індії на ім'я Сарош Лодхі (Sarosh Lodhi). На знімку зображені дві зебри нібито з однією головою. Але це – ніщо інше як обман зору. Під час фотозйомки одна зебра повернулася мордою на камеру, а друга сховала голову у неї під шиєю, пише «Рідус».

«Мати-Природа ніколи не перестає гіпнотизувати своїх шанувальників. Ця поза настільки дивна і прекрасна, що я просто щасливий, що зміг її сфотогра-

фувати. Мені як фотографу пощастило опинитися в потрібному місці в потрібний час, усе інше зробила природа», – розповів фотограф виданню The Daily Mail, яке опублікувало знімок.

сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несуть автори. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець. Додаткова інформація про діяльність Ради та національних спільнот України – на офіційному веб-сайті: www.radaspilnot.org.ua

Віддруковано. ТОВ «Видавництво «Прометей», 04071 м. Київ, вул. Ярославська, будинок 39Г. Ідент. код юридичної особи 40734876 від 10.08.2016 р. Зак. №190128. Наклад 5000 прим.

Передплатний індекс газети РНСУ «Національний діалог» – 60357

